

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Brně rozhodl v senátě složeném z předsedy senátu Mgr. Aleše Novotného a přísedících Edity Theimerové a Ing. Dobromily Hronové v hlavním líčení konaném dne 22. června 2010,

t a k t o :

Obžalovaný

Libor P.XXXX

nar.XXXXX v Jablonci nad Nisou, invalidní důchodce, bytem XXXXX

je vinen, že

se samostatně stíhaným Janem T.XXXXX mladším

v přesně nezjištěné době od měsíce července až srpna 2003 do poloviny měsíce května 2004 obžalovaný Libor P.XXXX na základě předchozí žádosti samostatně stíhaného Jana T.XXXX mladšího, který mu prezentoval smyšlenou legendu vytvoření obrazů odpovídajících tvorbě malíře Jana Zrzavého, případně dalších významných českých malířů, tak aby mohly být prezentovány jako pravé pro podnikatele, který je srozuměn s tím, že se

nejedná o pravá díla, fakticky k účelu prodeje těchto obrazů jako pravých zejména otci Janu T.XXXXXX staršímu, ve svém bytě v XXXXX, podle fotografií obrazů malíře Jana Zrzavého, jež mu opatřil obžalovaný Jan T.XXXXXX mladší, postupně na plátna, která si vyrobil takovým způsobem, aby odpovídala době tvorby malíře Jana Zrzavého nebo na lepenku, namaloval obrazy s motivy obrazů Jana Zrzavého z období let zejména 1931-1942, které opatřil signaturou Zrzavý nebo Zerzavý s uvedením roku vzniku obrazů z ruky malíře Jana Zrzavého a takto namaloval následující obrazy :

- 1) tempera na lepence s motivem přístav v modrém, rozměry 37x47 cm, signatura umístěna vlevo dole Zerzavý 31,
- 2) tempera na plátně s motivem kamenné domy, rozměry 45x55 cm, signatura vpravo dole Zerzavý 35,
- 3) tempera na plátně s motivem přístavu s bárkami a kamennými domy, rozměry 40x50 cm, signatura vlevo dole rytou čarou J. Zrzavý 36,
- 4) tempera na plátně s motivem kamenných domů na pobřeží, rozměry 40x59 cm, signatura vlevo dole Zerzavý 34,
- 5) tempera na plátně s motivem bárky v přístavu, rozměry 50,5x60,5 cm, signatura vpravo dole Zerzavý 34,
- 6) tempera na plátně s motivem náměstí obce Krucemburk, rozměry 40x60 cm, signatura vpravo dole Jan Zrzavý 1939,
- 7) tempera pastel na lepence s motivem lodiček v přístavu, rozměry 39,5x50 cm, signatura vlevo dole Zerzavý 35,
- 8) tempera na plátně s motivem lodí v přístavu, rozměry 42x59,5 cm, signatura vlevo nahoře Zerzavý 34,
- 9) tempera na plátně s motivem lodí v přístavu, rozměry 43x59 cm, signatura vpravo dole Zerzavý 34,
- 10) tempera na plátně s motivem pobřeží s majákem, rozměry 40x60 cm, signatura vlevo dole Zrzavý 34,
- 11) tempera na plátně s motivem pobřeží s bárkami, rozměry 39x49 cm, signatura vpravo dole Zrzavý 36,
- 12) tempera na plátně s motivem modrého pobřeží, rozměry 40x60 cm, signatura vpravo dole Zerzavý 31,
- 13) tempera na plátně s motivem domů na pobřeží, rozměry 40x50 cm, signatura vpravo dole Zerzavý 31,

- 14) tempera na lepence s motivem zátoky s loďkou a obydlím, rozměry 45x55 cm
signatura vlevo dole Jan Zrzavý 1930,
- 15) tempera na lepence s motivem bretaňských domků, rozměry 40x50 cm, signatura
vpravo dole Zrzavý 36,
- 16) tempera na lepence s motivem přístavu a dvěma bárkami, rozměry 40x50 cm,
signatura vpravo dole Zrzavý 48,
- 17) tempera na plátně s motivem přístavu a dvěma bárkami, rozměry 49x40 cm, signatura
vlevo dole Zrzavý 36,
- 18) tempera na plátně s motivem kamenného mola, v pozadí domy a kříž, rozměry 45x65
cm, signatura vlevo dole Zrzavý 35,
- 19) tempera na plátně s motivem vesnice s domky, v popředí strom a boží muka, rozměry
60x90 cm, signatura Jan Zrzavý 40,

a dalších nejméně 12 blíže nezjištěných obrazů s obdobnými motivy opatřenými signaturami tak, jak vyplývá z obsahu smluv z období od 25.8.2003 do 25.3.2004 dle nichž osoba vystupující pod jménem Jiří Novotný, rodné číslo 770115/3460 prodala Janu T.XXXXX, r.č. XXXXX, originály obrazů malíře Jana Zrzavého, čímž tak porušil příslušná ustanovení § 30 odst. 2 zákona č. 121/2000 Sb., (o právu autorském o právech souvisejících s právem autorským a o změně některých zákonů), přičemž všechny namalované obrazy Jan T.XXXX převzal, za tyto Liboru P.XXXXX zaplatil částky od 5.000,- Kč do 15.000,- Kč dle velikosti obrazu, čím tento tak získal pro svou potřebu částku nejméně 300.000,- Kč,

tedy

neoprávněně zasáhl do zákonem chráněných práv k autorskému dílu a dopustil se takového činu ve značném rozsahu,

tím spáchal

trestný čin porušování autorského práva, práv souvisejících s právem autorským a práv k databázi podle § 152 odst. 1, odst. 2 písm. b) tr. zákona,

a odsuzuje se

Podle § 152 odst. 2 trestního zákona k trestu odnětí svobody v trvání

2 (dvou) let.

Podle § 58 odst. 1 a § 59 odst. 1 trestního zákona se výkon trestu podmíněně odkládá na zkušební dobu v trvání

3 (tří) let.

Podle § 55 odst. 1 písm. a), b) trestního zákona k trestu propadnutí věci nebo jiné majetkové hodnoty spočívající v propadnutí věci :

- 1) Plastová zásuvka s načatými tubami olejových barev
- 2) Čisté malířské plátno o rozměru 140 x 102 cm
- 3) Technický zvětšovač, průměr čočky asi 5,5
- 4) Zápisník „Denní záznamy“ černé barvy z části popsany
- 5) Zápisník „Denní záznamy“ modré barvy z části popsany
- 6) Sešit školní, červené desky s č. 564
- 7) Zápisník „Učitelský zápisník“, plast. desky červené barvy, z části popsany
- 8) Igelitová taška Tesco s plátny
- 9) Studie A4 – přístav, nesignováno
- 10) Studie A4 – přístav s číslicemi 57,5 x 66,5 cm
- 11) Studie A3 – přístav, nesignováno
- 12) Dřevěná krabice na barvy, starší, prázdná o rozměrech 24,5 x 31,5 x 4,5 cm
- 13) Sáček s 244 ks malířských štětců, použitých, různých velikostí
- 14) Prázdná plátna, dva kusy, starší
- 15) Krabice s větším množstvím otevřených použitých olejových a temperových malířských barev.

O d ů v o d n ě n í

A/ Skutková zjištění

Soud vzal za prokázaný následující skutkový děj :

v přesně nezjištěné době od měsíce července až srpna 2003 do poloviny měsíce května 2004 obžalovaný Libor P.XXXXX na základě předchozí žádosti samostatně stíhaného Jana T.XXXX mladšího, který mu prezentoval smyšlenou legendu vytvoření obrazů odpovídajících tvorbě malíře Jana Zrzavého, případně dalších význačných českých malířů, tak aby mohly být prezentovány jako pravé pro podnikatele, který je srozuměn s tím, že se nejedná o pravá díla, fakticky k účelu prodeje těchto obrazů jako pravých zejména otci Janu T.XXXXX staršímu, ve svém bytě v XXXXX, podle fotografií obrazů malíře Jana Zrzavého, jež mu opatřil obžalovaný Jan T.XXXXX mladší, postupně na plátna, která si vyrobil takovým způsobem, aby odpovídala době tvorby malíře Jana Zrzavého nebo na lepenku, namaloval obrazy s motivy obrazů Jana Zrzavého z období let zejména 1931-1942, které opatřil signaturou Zrzavý nebo Zerzavý s uvedením roku vzniku obrazů z ruky malíře Jana Zrzavého a takto namaloval 19 ve výroku rozsudku přesně identifikovaných obrazů a dalších nejméně 12 blíže nezjištěných obrazů s obdobnými motivy opatřenými signaturami tak, jak vyplývá z obsahu smluv z období od 25.8.2003 do 25.3.2004 dle nichž osoba vystupující pod jménem Jiří Novotný, rodné číslo 770115/3460 prodala Janu T.XXXXX r.č. XXXXX, originály obrazů malíře Jana Zrzavého, čímž tak porušil příslušná ustanovení § 30 odst. 2 zákona č. 121/2000 Sb., (o právu autorském o právech souvisejících s právem autorským a o změně některých zákonů), přičemž všechny namalované obrazy Jan T.XXXXX převzal, za tyto Liboru P.XXXXX zaplatil částky od 5.000,- Kč do 15.000,- Kč dle velikosti obrazu, čímž tento tak získal pro svou potřebu částku nejméně 300.000,- Kč.

Shora popsáný skutkový děj byl prokázán dokazováním provedeným v hlavním líčení. V souladu s ustanovení § 2 odst. 5 trestního řádu soud zjišťoval skutkový stav věci, o němž nejsou důvodné pochybnosti, a to v rozsahu, který je nezbytný pro jeho rozhodnutí. Podle § 2 odst. 6 trestního řádu provedené důkazy hodnotil podle svého vnitřního přesvědčení založeného na pečlivém uvážení všech okolností případu jednotlivě i v jejich souhrnu.

Zde je nutno uvést, že v této věci (a tomto skutku) se jedná o již druhý rozsudek nalézacího soudu, když již dne 23.1.2008 došlo k vyhlášení prvního rozsudku, kterým byli jednak odsouzeni obžalovaní P.XXXXX, T.XXXX ml. a Mgr. S.XXXXX, jednak došlo ke zproštění spoluobžalovaného B.XXXXX. Tento rozsudek byl zrušen usnesením Vrchního soudu v Olomouci, sp. zn. 2To 40/2008 ze dne 27.8.2008. Odvolací soud, mimo dalších formálních pochybení, poukázal na nejasnosti v souvislosti s celkovým ustálením skutkového děje zejména jednání Jana T.XXXXX mladšího, a na něj navazujících právních kvalifikací a v tomto směru soud I. stupně zavázal k přesnějšímu objasnění některých faktů a s tím související hodnotící činnosti. S ohledem na jeho zdravotní stav pak bylo řízení proti obžalovanému Liboru P.XXXXX vyloučeno ze společného projednání a věc ostatních pachatelů byla soudem prvního stupně již rozhodnuta dne 7.10.2009, kdy došlo k odsouzení původně spoluobžalovaných T.XXXXX ml. a Mgr. S.XXXXX a ke zproštění původně spoluobžalovaného B.XXXXX.

Soud proto zde nejprve provede opětovné zhodnocení důkazní situace týkající se všech provedených důkazů v hlavním líčení tak, jak je hodnotil soud nalézací a vyjádří se k

případným dalším povinností, které mu byly uloženy rozhodnutím Vrchního soudu v Olomouci.

Obžalovaný Libor P.XXXXX tuto trestnou činnost v přípravném řízení i v hlavním líčení fakticky s výhradou subjektivní stránky doznal. V přípravném řízení dne 25.5.2004 (č.l. 2142-2148) uvedl, že je osobou samostatně výdělečně činnou a živí se výtvarnickou činností, kdy maluje obrazy a tyto prodává. Na svoji obhajobu pak uvedl, že koncem měsíce července nebo začátkem měsíce srpna ho navštívil původně spoluobžalovaný Jan T.XXXXX mladší s tím, že si našel jeho stránky na internetu a nabídl mu možnost vytváření kopií obrazů Jana Zrzavého, které měly být modifikacemi děl tohoto malíře a měly se jevit jako originál, kdy požadoval co nejvěrnější provedení podpisu autora. Nabídl mu odměnu podle velikosti obrazu od 5.000,- Kč až do 15.000,- Kč. Měl zájem o tzv. období modré, hnědé, bílé a zelené vesničky a požadoval takovou úpravu, aby jevila zdání starého dobového díla, toho kterého období (data), které si určoval. Janem T.XXXXX mladším byl informován, že obrazy potřebuje pro jediného zájemce, který je informován o tom, že odebírá kopie, že se nejedná o díla, která by měla být vydávána za práce Jana Zrzavého. Proto na jeho žádost přistoupil a za uvedené období mohl namalovat asi 45 obrazů. Náměty vycházely z knížky, kterou mu obstaral Jan T.XXXXX mladší, případně z fotografií, které dovezl. Dále se vyjádřil k tomu, jakým způsobem vyráběl plátna, na která prováděl malbu pigmenty ředěnými vodou s rozpuštěnou arabskou gumou. Zde zejména uvedl, že nepoužíval na základ křídla, ale akryl, takže bylo hlubším rozbořem možné zjistit, že se jedná o soudobou práci. Pigmenty a laky mu opatřil Jan Trojan mladší, rámy nepotřeboval, neboť obrazy (plátna) Jan T.XXXXX mladší odebíral bez rámu s tím, že se lépe vlezou do trezoru a působí věrohodněji. K podpisům Zrzavý pak uvedl, že nepoužíval stejnou techniku podpisu jako malíř Zrzavý. Poté však uvedl, že asi 10x se stalo, že musel podpis opravit dle požadavku Jana T.XXXXX mladšího. Dne 28.6.2004 (č.l. 2149-2157) uvedl, že nemaloval falza, ale obrazy tvořil pod osobností Jana Zrzavého, v podstatě se spojil s duší Jana Zrzavého a je to jeho duchovní práce, proto si nemohl dovolit podepsat obraz jiným jménem. Po předložení 19 kusů obrazů, které byly v průběhu přípravného řízení zajištěny nebo vydány, potvrdil, že se jedná o obrazy, které maloval, když zároveň uvedl, že námět čerpal z publikace nakladatelství Academia, autorů Srpa a Orlíkové z roku 2003, kdy ukázal i jednotlivé předlohy, které ke své tvorbě užíval (č.l. 2158-2172). Vyjádřil se též k období kdy je namaloval, k technice a době příslušné malby a k ceně, kterou mu Jan T.XXXXX mladší vyplatil s tím, že celkově mohl obdržet částku kolem 300.000,- Kč. Zde při této výpovědi snížil počet obrazů, které mohl takto namalovat nejprve asi na 23 (ty co mu byly předloženy a asi 4 další), poté uvedl, že po konzultaci s manželkou ohledně získané částky dospěl k počtu asi 35 obrazů. Dne 21.10.2004 (č.l. 2173-2178) se pak vyjadřoval k jednotlivým položkám protokolu o provedení domovní prohlídky ve svém bytě, kdy uvedl, které věci souvisely s jeho trestnou činností. Dále nejprve popřel, že by pro Jana T.XXXXX mladšího namaloval obrazy jiných autorů, když však byl konfrontován se skutečností, že orgány činné v trestním řízení mají poznatky o obrazu s motivem obrazu Josefa Čapka, tak doznal, že namaloval obraz Čapka, ale tento nesignoval, když se jednalo o motiv nějaké ženy v rozměru 65x45 cm. Tento maloval podle knihy, kterou mu spoluobžalovaný přinesl. Po namalování se obraz ani jednomu z nich nelíbil, tak jej zničil společně s knihou. Potvrdil, že výhledově, do budoucna Jan T.XXXXX mladší uvažoval i o dílech dalších autorů.

V hlavním líčení dne 23.10.2007 na svých údajích setrval, kdy uvedl, že se ztotožnil s osobností Zrzavého a také jeho jménem podepisoval, protože v té době Zrzavý byl. Když byl dotázán na množství jím nakreslených obrazů uvedl, že když mu byly na policii předloženy konkrétní obrazy, tak asi byly všechny. Když byl dotázán na techniku malby, složení barev uvedl, že tímto se nezabýval, Jan T.XXXXX mladší chtěl, aby to vypadalo

staře a aby to bylo signováno. Nově uvedl, že tento původně spoluobžalovaný mu měl uvést, že zájemci měli vědět, že obrazy jsou malovány jím. Když byl dotazován na podrobnosti a konfrontován s údaji z přípravného řízení, tak většinou uváděl, že si to nepamatuje, nebo nevybavuje.

Jeho výpověď nemohl soud považovat za zcela věrohodnou zejména s přihlédnutím ke změnám výpovědi např. ohledně rozsahu trestné činnosti, množství nakreslených obrazů, stejně tak i s ohledem na uvádění nepravdivých údajů, kdy nejprve činnost popírá a až následně na přímý dotaz doznává (malba Čapka) apod. Tento jeho postup, který je v souladu se závěry znaleckých posudků z oboru zdravotnictví odvětví psychiatrie, svědčí pro schopnost obžalovaného manipulovat s údaji ve svůj prospěch a nelze je tedy brát za zcela pravdivé.

Trestná činnost obžalovaného je prokazována výpověďmi původně spoluobžalovaných, svědků, znaleckými posudky, výsledky domovních prohlídek, zajištěnými věcmi a obsahem záznamů telekomunikačního provozu.

K existenci a následné distribuci falz obrazů signovaných Zrzavý či Zerzavý, zejména tedy k rozsahu trestné činnosti, se vyjadřovali jednak původně spoluobžalovaní Jan T.XXXXX mladší, Jan T.XXXX starší, Antonín B.XXXX a Mgr. Josef S.XXXX, dále svědci, kteří obrazy zejména od původně spoluobžalovaného Jana T.XXXX staršího získali, či u tohoto je viděli.

Původně spolubžalovaný Jan T.XXXXX mladší se k vlastnímu trestnému jednání spočívajícímu zejména v návodu obžalovaného Libora P.XXXX k trestné činnosti jak v přípravném řízení, tak v hlavním líčení v plném rozsahu doznal. V přípravném řízení dne 25.5.2004, 9.7.2004, 13.8.2004, 12.10.2004, 11.2.2005, 2.6.2005, 15.7.2005, 5.4.2006, 15.5.2006, 9.6.2006 a 12.9.2006 (č.l. 2179-2187, 2191-2196, 2197-2205, 2206-2213, 2214-2218, 2219-2224, 2225-2234, 2235-2241, 2242-2247, 2251-2256, 2257-2262) nejprve uvedl, že pokud se týká konkrétních obrazů (poškození Ing. T.XXXX a JUDr. K.XXXX), tak o ty ho požádal jeho otec, když někdy v letních měsících roku 2003 se ho ptal, zda zná někoho, kdo by byl schopen udělat obrazy od malíře Jana Zrzavého. Vzhledem k tomu, že dělal na encyklopedii malířů, sochařů a fotografů, řekl otci, že by to neměl být problém pro průměrně nadaného akademického malíře. Na požadavek otce našel přes internet Libora P.XXXX, kterého ujišťoval, že pokud obrazy vytvoří, nebudou použity jako pravé. Zde mu měl uvést, že budou sloužit pro zájemce, kteří se chtějí před okolím „chlubit“, případně si chránit svá díla před odcizením vystavením nikoli originálů, když se sám u otce ujistil, že obrazy bude mít otec pro svoji potřebu. (Tyto údaje mají jistou vnitřní rozporuplnost, neboť pokud by se mělo jednat o díla, která budou vystavena místo originálů, bylo by logicky očekávatelné, že bude obžalovaný P.XXXX tvořit přesné kopie a nikoli „variace“, navíc v podstatě dle volné úvahy tohoto spoluobžalovaného.) Obžalovaného P.XXXX vzal na výlet do Galerie v Telči, kde mu ukázal dílo Zrzavého a asi týden poté obžalovaný Prášil namaloval první obraz s nádechem do modra, s červenou loďkou v přístavu o rozměrech asi 60x70 cm, za který mu zaplatil kolem 10.000,- Kč. Obraz předal otci a ten mu za něj dal stejnou cenu, jako on dal spoluobžalovanému P.XXXXX a takto postupoval průběžně u dalších obrazů. Mohlo jich být 20 až 30, možná i více. Celkově obžalovanému P.XXXX mohl zaplatit částku kolem 350.000,- Kč, když se pohybovala od 5.000,- Kč/kus do 20.000,- Kč/kus dle velikosti obrazu. Obrazy od obžalovaného P.XXXX vozil jako plátna, rámoval je otec. Co se týče námětů, tak to nechával na obžalovaném P.XXXXX, ale držel se toho, co řekl otec, zda to má být vesnička nebo přístav. Již v době, kdy domluvil tuto tvorbu, otec hovořil o nutnosti sehnání dokladů o nabytí („jako, že je koupil“) pro potřeby berního úřadu, a tak se domluvil se svým

kamarádem Mgr. S.XXXXX, který vždy napsal text, který mu diktoval, když částku v něm uvedenou mu určil jeho otec. Dne 9.7.2004 (č.l. 2191-2196) pak uvedl, že dva obrazy prodal Antonínu B.XXXXX, ovšem s tím, že jej upozornil, že se jedná o kopie. Obrazy mu prodal za „nákupní cenu“ v případě prvního zvýšenou o 2.000,- Kč, v případě druhého pak o 5.000,- Kč. Obrazy otci předával za stejnou částku za jakou je nabyt. Obžalovaného P.XXXX ohledně techniky tvorby instruoval jen rámcově, např. aby použil přírodní pigmenty. Dne 13.8.2004 pozměnil svoji výpověď ohledně důvodů, proč se na obžalovaného Libora P.XXXX obrátil s tím, že otec nevěděl, že se jedná o padělky, chtěl ho napálit, když vždy tvrdil, že rozezná padělek. Protože otec požadoval doklady k dílům, tak se obrátil na Mgr. S.XXXXX. Obrazy měly zůstat v rodinné sbírce, jak mu otec slíbil a celkově za ně dostal asi 3,5 milionů Kč. Z této částky asi 1.500.000,- Kč použil na encyklopedii, za zbytek vybavil byt své přítelkyně a koupil jí auto. Dne 12.10.2004 připustil, že s obžalovaným P.XXXXX hovořil o namalování obrazů Čapka a Šímy. Jeden obraz Čapka obžalovaný P.XXXX asi 14 dnů před jejich zadržením namaloval, ale protože se nepovedl, tak jej P.XXXX zničil. Otcí pak nabízel i obraz od Chittussiho, kdy o tom uvažoval, ale s obžalovaným P.XXXXX o tom nehovořil. (Tento údaj je v částečném rozporu s důkazy zajištěnými při domovní prohlídce u obžalovaného P.XXXXX, který má v sešitu poznámky nejen k Zrzavému, ale i k tomuto umělci.) Popřel údaje svědka JUDr. K.XXXXX, ohledně charakteru jeho údajů při předávání finanční částky, kdy ovšem nepopřel, že konkrétní skutečnosti jím popisované mohly zaznít. Dne 11.2.2005 uvedl, že obraz (poškozený P.XXXXX) pochází od obžalovaného P.XXX, od kterého jinak převzal 19 obrazů a asi 15 jich zničil, když byly nekvalitní. Opětovně zdůraznil, že nepočítal s tím, že by otec obrazy rozprodal. Po namalování obrazů od Čapka a Šímy obžalovaným P.XXXXX, chtěl již otci říci pravdu, protože viděl, že se hodně zadlužuje. Dne 2.6.2005 a následně se vyjadřoval k obsahu a významu věcí zajištěných při domovních prohlídkách, zejména k fotografiím obrazů Zrzavého, kdy se jednalo buď o jím focené originály v Telči nebo díla obžalovaného P.XXXXX. K obrazu signovanému Zrzavý 48, který měl v komodě ve svém pokoji v bydlišti v XXXXXX (položka č. 29 protokolu o domovní prohlídce) uvedl, že se jedná o obraz, který namaloval obžalovaný P.XXXXX, a který chtěl prodat otci. Dne 15.7.2005 k rozsahu trestné činnosti uvedl, že obžalovaný P.XXXXX mohl namalovat asi 40 obrazů, ale on jich hodně zničil, když kvalita neodpovídala. Po zahájení trestního stíhání přesně pro tento skutek dne 5.4.2006 uvedl, že obžalovaného P.XXXXX vyhledal asi 8 měsíců předtím, než jej zadržela policie a to za účelem zhotovení variací obrazů Jana Zrzavého, které chtěl jako pravé prodat svému otci. Obžalovanému P.XXXXX jako důvod pro tvorbu takovýchto obrazů uvedl, že je má pro podnikatele, který se chce chlubit před hosty. Následně domluvili cenu od 5 do 20.000,- Kč za kus, kdy takto převzal asi 35 kusů obrazů a asi 18 nebo 19 z nich zničil a zbytek prodal svému otci jako pravé. Když byl dotázán na rozpory mezi realitou a jím uváděným počtem obrazů tak uvedl, že si to nepamatuje. Potvrdil, že obrazy jejichž fotodokumentaci poskytla policii svědkyně Simandlová namaloval obžalovaný P.XXXXX a on je následně prodal svému otci. K obrazům, které prodal Antonínu B.XXXXX uvedl, že mu obrazy jasně deklaroval jako kopie. Původně mu je nechtěl prodat vůbec, protože se bál, že by to prozradil otci. Tato skutečnost je jistým způsobem nelogická, když za situace, kdy měl zájem, aby mohl otci údajně prodávat jako pravé padělky v rozsahu umožňující mu další práci na encyklopedii, by již v počátcích kamaráda svého otce informoval o tom, že totožné obrazy jsou padělky. V daném případě by se vystavoval značnému riziku, že se tuto skutečnost jeho otec dozví. Mnohem pravděpodobnější v tomto případě je tedy verze původně spoluobžalovaného B.XXXXX, že mu byly obrazy deklarované jako pravé. Dne 9.6.2006 se vyjádřil k osobě svědka V.XXXXX, kterého kontaktoval asi měsíc před tím, než poznal obžalovaného P.XXXXX. V.XXXXX předložil fotografii obrazu malíře Zrzavého a chtěl po něm, aby namaloval co nejvěrnější kopii, ve stejných barvách a aby je signoval Zrzavý. Připustil, že

kromě fotografie mu možná dal i staré plátno, z něhož sundal malbu. Když VXXXX obraz namaloval, byl v příšerných barvách, proto usoudil, že V.XXXX to nedokáže a obraz si od něho nevzal. Při konfrontaci s údaji tohoto svědka připustil, jeho údaje o čišťení plátna apod. Jinak ovšem popřel údaje tohoto svědka, ohledně jím prezentovaných důvodů malby a následného prodeje. Dne 24.6.2004 (č.l. 2198-2190) využil svého práva a odmítl vypovídat. V hlavním líčení dne 23. a 24.10.2007 pak setrval na novější verzi své obhajoby s tím, že uvedeného jednání se dopustil jako recese či formy pomsty svému otci. Otcí měl slíbit asi 25 obrazů od Zrzavého, 3 obrazy od Čapka a asi 1-2 obrazy od Procházky. K obžalovanému P.XXXX uvedl, že ten se nakonec spokojil s jeho verzí, že je to pro podnikatele z Prahy a že to nikdy neopustí jeho domácí bezpečnostní schránku. Tento údaj je opět v částečném logickém rozporu s původní obhajobou, že se takovýto podnikatel chtěl obrazy chlubit. Dále se vyjádřil ke své původní výpovědi, kdy uvedl, že toto byla svým způsobem pomsta otci, že nedodržel slib a obrazy dal do světa. V rozporu s údaji svého otce uvedl, že potvrzení dával svému otci až ke konci a to poslední 3-4 měsíce. Následně pak popřel, že by Antonínu B.XXXX dával nějaké obrazy od obžalovaného P.XXXX, kdy mu dal pouze tisky. Pokud tedy má B.XXXX obraz, který namaloval obžalovaný P.XXXX, tak mu ho mohl prodat pouze jeho otec. Jinak se dále opakovaně vyjadřoval ke své činnosti v oblasti umění, tedy tvorbě encyklopedie žijících výtvarných umělců a to nejen v rámci této výpovědi, ale opakovaně i v rámci vyjádření k prováděným důkazům.

S ohledem na změny jeho výpovědí (o důvodech zajištění padělků, rozsahu trestné činnosti včetně různých autorů) nelze opět jeho údaje obecně považovat za pravdivé. Soud tedy při skutkových zjištěních z jeho údajů vycházel pouze tam, kde tyto byly v souladu s dalšími objektivně prokázanými skutečnostmi.

Původně spoluobžalovaný Jan T.XXXX starší, otec obžalovaného Jana T.XXXX mladšího, v přípravném řízení dne 25.5.2004, 24.6.2004, 12.8.2004, 11.10.2004, 14.12.2004, 10.2.2005, 2.6.2005, 7.4.2006, 8.6.2006, 24.8.2006 a 9.1.2007 (č.l. 2263-2268, 2303-2309, 2269-2278, 2279-2286, 2287-2292, 2293-2297, 2299-2302, 2310-2316, 2317-2321, 2322-2327, 2328-2334) i v hlavním líčení dne 24.10.2007 popřel, že by věděl o tom, že jeho syn mu prodává falza obrazů Zrzavého. Již od první výpovědi uváděl, že obrazy měly být od spolužáka jeho syna, který měl obrazy získat od své babičky, prokurátorky, která se léčí na rakovinu. O nákupu obrazů má doklady a synovi zaplatil za každý obraz částku 150.000,- Kč. Aby mohl koupit celou sbírku obrazů, musel si půjčit peníze od svědků MUDr. J.XXXXX a Ladislava KXXXX (dle smlouvy o půjčce již v říjnu 2003), dne 24.6.2004 uvedl jako půjčku i částku od svědka JUDr. K.XXXX. Připustil, že k obrazům nebyly znalecké posudky, ale syn mu měl uvádět, že tyto doveze nejpozději do konce května 2004. První tři obrazy signované Zrzavý prodal svědkovi Ing. T.XXXX za částku 1.800.000,- Kč. Svědek Ing. T.XXXX mu pak telefonoval, že ohledně obrazů jsou nějaké pochybnosti a obrazy mu proto vrátil zpět a on mu postupně vrátil i peníze. Pokud jde obrazy pro svědka JUDr. K.XXXX, tak nejprve uvedl, že se dohodli na částce 650.000,- Kč za jeden obraz, ale obrazy byly JUDr. K.XXXX jen zapůjčeny pro znalecké posudky, až po znaleckých posudcích by byly prodány. Svědek JUDr. K.XXXXX mu měl dát pouze zálohu 500.000,- Kč, kterou přivezl z Prahy jeho syn Jan T.XXXXX mladší. Dne 24.6.2004 hovořil o rozsahu synem nabízené sbírky tak, že v ní mají být i díla Medka, Foltýna, Čapka a dalších. Dne 11.10.2004 již uvedl, že se svědkem JUDr. K.XXXXX se na žádné částce nedohodli, v případě, že by obrazy byly pravé, tak by se něco prodalo. Částka 500.000,- Kč byla pouze půjčka na další nákup. Zde ovšem již připustil, že mu svědek JUDr. K.XXXXX dal obraz malíře Emila Filly a on tento obraz vyměnil s jedním sběratelem z Ostravy. K ceně obrazu od 3.000.000,- Kč do 4.000.000,- Kč uvedl, že to je iluzivní. Zde již zmínil, že se „ve sbírce“ mělo dále jednat i o díla Chittussiho (odpovídá

údajům z odposlechu a domovní prohlídky u obžalovaného Prášila), Šímy a Čapka. Dne 14.12.2004 pak doznal, že i svědkovi P.XXXXXX prodal jeden obraz znázorňující bárky v Bretani za částku 650.000,- Kč a vzal od něj zálohu na druhý obraz. Zde již uváděl, že žádný obraz ze sbírky nechtěl původně prodat, ale protože nebyl schopen zajistit peníze na všechny obrazy, tak je začal prodávat. Dne 2.6.2005 opět pozměnil své údaje s tím, že obrazy jako prvnímu nabídl JUDr. K.XXXXXX, (tedy nikoli Ing. T.XXXX), a to ke zjištění pravosti, kdy z prodeje by uhradil dluh u svědka MUDr. J.XXXXXX. Dne 7.4.2006 pak nově uváděl, že původně měl zájem jen o deset obrazů, ovšem syn ho donutil, aby kupoval i další. Původně si je chtěl nechat, případně některý prodat na úhradu nákladů. Celkem tak od syna převzal asi 20 obrazů.

V hlavním líčení dne 24.10.2007 setrval v základních rysech na své obhajobě, tedy že se jednalo o „pomstu“ jeho syna, kdy užíval stejné historky k vysvětlení vzájemných vztahů jako jeho syn. K rozsahu sbírky nově uváděl, že první část měla představovat 12 obrazů, když po desátém mu došly prostředky, přitom dále uvedl, že sám do toho dal 350.000,- Kč a od počátku si přitom nepůjčoval. ((Přitom pokud by hradil, jak uváděl, pouze částky uvedené na smlouvách, za první obraz dle smlouvy by platil 260.000,- Kč (č.l. 1183) a za další 150.000,- Kč (č.l. 1184) tedy již více než 400 tisíc za první dva obrazy!)). Pochybnosti začal mít, až když mu obrazy vrátil svědek Ing. T.XXXXXX. (Tento údaj je v logickém rozporu s jeho faktickým jednáním, když obrazy, které mu svědek vrátil dle svého vyjádření v dubnu, minimálně dva, dále distribuoval, když u něj nebyly zajištěny.)

Tento spoluobžalovaný dne 31.10.2007 zemřel, jak bylo prokázáno z úmrtního listu (č.l. 4304), a jeho trestní stíhání pak bylo usnesením ze dne 29.11.2007 (č.l. 4248) zastaveno. Jeho výpověď však soud opět, a to nejen k výrazným významovým posunům, nemohl hodnotit jako věrohodnou, když musel přihlídnout i ke skutečnosti, že na otázky týkající se konkrétních zaznamenaných hovorů vypovídal vyhýbavě (viz Kolínek, kouzelníček č.l. 2283 atd.) případně uváděl odlišné údaje od údajů svědků a po konfrontaci s těmito údaji tyto akceptoval. Opakovaně měnil údaje o částkách, které za obrazy dal (120.000,- Kč až 200.000,- Kč a ty jsou pak v rozporu s údaji na smlouvách), stejně tak jako údaje, kolik mu má údajně v souvislosti s tímto jednáním dlužit jeho syn. Jeho údaje ke svědkovi Ch.XXXXXX (č.l. 2284-2285) pak soud považuje až za úsměvné, rozhodně však nepravdivé, když jsou v naprostém vzájemném logickém rozporu. Nelze ani přehlédnout jeho údaje k obrazu „V houští“ autora Karla Valtera, a to nejen k nabytí a to ve spojení se záznamy telekomunikačního provozu (zejména se svědkem V.XXXXXX) či nově slyšeným svědkem H.XXXXXX, ale i následného jednání, kdy uváděl, že poté co mu byl obraz jako falzum vrácen na něm zamaloval podpis a za něco jej vyměnil a nyní neví, kde se nachází. Zde jednoznačně na základě provedeného dokazování je možné hovořit o tom, že vědomě lže. Svým způsobem jsou problematické i jeho údaje ze dne 24.6.2005 (č.l. 2309) k bodu I/3.). Když předkládal v přípravném řízení doklady (5 smluv) uváděl, že doma má ještě dalších 5, tedy počet v jednotkách a přitom následně vydal dalších celkem 15 kusů smluv, což naznačuje, že další smlouvy mohly vznikat až v této době.

Původně spoluobžalovaný Antonín B.XXXXXX v přípravném řízení dne 9.7.2004 (č.l. 2120-2127), dne 11.10.2004 (č.l. 2129-2133), dne 28.4.2006 (č.l. 2134-2138) a dne 9.1.2007 (č.l. 2139-2141) se v rámci své výpovědi vyjadřoval i k obrazům malíře Zrzavého, kdy takto uvedl dne 9.7.2004, že od Jana T.XXXXXX mladšího koupil dva obrazy Zrzavého, které vydal policii a to na splátky někdy před Vánocemi roku 2003. Za obraz Bretaň dal 40.000,- Kč s tím, že k tomuto v květnu 2004 dostane posudek o jeho pravosti. Za obraz Krucemburk dal 140.000,- Kč s tím, že tento získal v březnu 2004 a to vždy pod legendou, že tyto spoluobžalovaný Jan T.XXXXXX mladší získal od nějaké prokurátorky z Brna, která je

v současné době na léčení v Americe. Potvrdil, že byl přítomen prodeji obrazů Janem T.XXXXX mladším jeho otci, kdy viděl asi 10 kusů takovýchto obrazů, za které původně spoluobžalovaný Jan T.XXXXX starší předával synovi peníze, kdy ví, že si část peněz půjčoval. První obraz mu Jan Trojan mladší dovezl do garáže, kde mu dal i první zálohu 10.000,- Kč. K částkám za tyto obrazy uvedl, že věděl, že se dají prodat za částky vyšší, toto mu i Jan T.XXXXX mladší řekl, kdy ovšem nebyl schopen uvést, proč mu je takto pod cenou prodával. Dále uvedl, že původně spoluobžalovaného T.XXXXX staršího opakovaně vozil do Telče na stálou výstavu Jana Zrzavého, kterou sám také navštívil. V hlavním líčení dne 13.12.2007 pak uvedl, že obrazy, které vozil Jan T.XXXXX mladší svému otci se mu líbily, tak za ním zašel s tím, že by nějaký chtěl. Tento nejprve říkal, že by ho otec zabil, ale pak mu asi za měsíc volal, že by to bylo možné, že má dostat od kamaráda, co s ním studuje nějaký bonus a že by mu ho nechal. Když mu do května Jan T.XXXXX mladší nedal posudek o pravosti, tak jel do Prahy za znalkyní, která mu ovšem řekla, že rozbor by si vyžádal čas, který ale ona nemá, tak si obrazy odvezl zpět a následně přišla policie a obrazy vydal. První obrazy Zrzavého u T.XXXXX uviděl někdy na podzim 2003, kdy tyto následně rámovali. Potvrdil, že byl přítomen předávání peněz v řádu statisíců, které i počítal. Jeho obrazy, které získal byly menší na kartonu a jeden větší na plátně. K oběma mu Jan T.XXXXX mladší řekl, že je může prodat zhruba za dvojnásobek. Potvrdil, že mu bylo řečeno, že do návratu údajné vlastnice v květnu to nemá prodávat, aby od toho získal doklady. Stejně tak, že původně spoluobžalovaný T.XXXXX starší mu uváděl, že část obrazů Zrzavého si vezme nějaký jeho bratranec do galerie. Oproti původní výpovědi pak uvedl, že obrazy měl doma asi od května 2004. Nově uvedl, že ještě předtím, než dostal od Jana T.XXXXX mladšího dva obrazy měl jiný od T.XXXXX staršího za 650.000,- Kč, za který mu dal klíče od garáže a měl mu ještě doplatit 400.000,- Kč, kdy celková cena byla 650.000,- Kč. Tento měl doma asi 14 dnů a pak ho musel vrátit. Tento obraz získal někdy kolem Vánoc 2003. (Tyto údaje, mimo časového zařazení, korespondují se záznamy odposlechnů, kdy k tomuto dalšímu obrazu 14.2.2004 v hovoru s T.XXXXX mladším zmiňuje, že včera, tedy 13.2.2004, si jednoho vzal od jeho otce výměnou za garáže a další doplatek.) Na opakované dotazy pak uvedl, že první obraz tedy byl ten od Jana T.XXXXX mladšího. Všechny obrazy byly spojeny s podmínkou, že je může prodat až po květnu 2004. O tom, že měl obraz od jeho otce Jan T.XXXXX mladší věděl (odpovídá odposlechu), když oba mu prezentovali stejnou historku k nabytí. Když byl konfrontován se záznamy telekomunikačního provozu (č.l. 1994) uvedl, že tedy asi v této době získal obraz od původně spoluobžalovaného T.XXXXX staršího. V té době již začali obrazy rámovat. Když byl konfrontován s údaji, že má dostat posudky (plurál nikoliv singulár) od původně spoluobžalovaného T.XXXXX staršího nebyl schopen vysvětlit, proč by otec, který mu dal jeden obraz, měl k tomuto dávat více posudků, kdy z této skutečnosti logicky plyne, že tento by musel vědět o tom, že má i další obrazy od jeho syna T.XXXXX mladšího.

Opět i ve výpovědi tohoto původně spoluobžalovaného jsou výrazné, nejen časové, posuny, které svědčí pro výrazně sníženou zejména specifickou věrohodnost.

V novém hlavním líčení po zrušení původního rozsudku soudu I. stupně byla nově vyslechnuta i matka původně spoluobžalovaného Jana T.XXXXX mladšího MUDr. Danuše T.XXXXX. Tato v hlavním líčení dne 30.9.2008 uvedla, že o malování obrazů se dozvěděla až po domovní prohlídce v květnu 2004, kdy při odvozu syna z vazby jí tento řekl, že udělal na tatku podraz, nechal namalovat obrazy v podstatě jako pomstu za to, že otec nevěřil jeho patentu. Dále jí řekl, že tyto obrazy byly určeny výlučně pro otce, nikdo jiný je neměl dostat. On údaje o podrazu jí pak potvrdil i manžel, když byl z vazby propuštěn a vrátil se domů. Dle něj měl syn dovážet obrazy z nějakého dědictví. On sám, že nedal na syna některé z obrazů

prodal a následně když zjistil, že jsou falešné tak je musel vyplatit. Kolik obrazů celkem bylo namalováno, případně kolik jich manžel koupil a za jakou cenu, nebyla schopna uvést.

Údaje původně spoluobžalovaného Jana T.XXXXX mladšího, o snaze zajistit malíře pro falza potvrdil i svědek V.XXXX, který v přípravném řízení dne 17.5.2006 (č.l. 2634-2637) uvedl, že pracuje jako výtvarník a jeho oborem je malba obrazů, kdy na zakázku maluje i kopie různých obrazů. Asi před dvěma roky ho telefonicky kontaktoval Jan T.XXXX mladší a dohodli se, že tento k němu přijede domů. Při první setkání mu Jan T.XXXX mladší řekl, že má galerii v Praze a pro klienty potřebuje namalovat reprodukce obrazů. Na další schůzku měl přinést fotografii obrazu a plátno. Když následně přijel, tak přivezl 10 ks fotografií. Jednalo se o jeden obraz a z něho byly udělány určité výřezy. Námětem obrazu bylo typické české vesnické náměstí, stromy, kříž na kostele. Obraz byl laděn hodně do modré barvy. K tomuto obrazu mu uvedl, že je od českého malíře Zrzavého a chtěl jej namalovat na rozměr plátna 30x35 cm, které dodal. Jednalo se o staré špinavé plátno, které bylo napnuté v rámu. Jan T.XXXX mladší mu pak telefonoval, že chce, aby po dokončení obraz signoval Zrzavý, přesně podle signatury na fotografii. Toto mu odmítl. Obraz chtěl namalovat temperou a předběžně se dohodli na ceně 6.000,- Kč. Obraz začal malovat, ale po dalších jednáních přestal Janu T.XXXXX mladšímu důvěřovat, obraz smazal a plátno vyčistil přípravkem, který mu dal tento obžalovaný. Od té doby jej neviděl, když pro plátno si nepřijel.

V hlavním líčení dne 26.10.2007 na svých údajích setrval s tím, že obraz jím nebyl domalován, a proto jej Jan T.XXXXX mladší nemohl vidět.

Jeho údaje jsou v souladu s listinnými a věcnými důkazy, ze kterých bylo prokázáno, (z protokolu o vydání věci) že v přípravném řízení dne 17.5.2006 (č.l. 1248-1251) vydal dřevěný rám, částečně poškozený, zlaté barvy, rozměry 48x36,5 cm se vsazeným plátnem rozměrů 40,2x28,3 cm se zbytky odstraněné malby a plastovou nádobkou s přípravkem Lakostan.

Svědci Ing. Jiří T.XXXXX, JUDr. Ivo K.XXXX, Radim P.XXXX v přípravném řízení i v hlavních líčeních potvrdili, že jim původně spoluobžalovaný T.XXXX starší nabídl či prodal obrazy (v případě svědka JUDr. K.XXXX fakticky část sbírky). S obrazy nabídnutými těmto svědkům pak souvisí i výpovědi svědků K.XXXXX, Mgr. O.XXXXX a H.XXXXX.

Svědek Ing. Jiří T.XXXX v přípravném řízení dne 19.5.2004 (č.l. 2617-2619) a dne 21.12.2004 (č.l. 2620-2624) uvedl, že někdy v jarních měsících (dle svědka na přelomu února a března 2004, dle odposlechů však již koncem ledna 2004 si jde prohlížet „přírůstek“, viz č.l. 1521) původně spoluobžalovaného Jana T.XXXX staršího navštívil v místě jeho bydliště a při té příležitosti mu tento sdělil, že má pozůstalost po nějakém prokurátorovi z Brna, že se jedná o obrazy Jana Zrzavého a postupně mu ukázal tři obrazy. Tyto obrazy od něj koupil a při jejich převzetí mu vyplatil zálohu ve výši 1.800.000,- Kč, když předpokládal, že celková cena bude vyšší. T.XXXX starší obrazy deklaroval jako originály, kdy všechny tři byly v rámech. K obrazům mu nedal žádné znalecké posudky, jen říkal, že připravuje nějaké vydání nebo publikaci o obrazech Zrzavého, a že by ho někdo v září 2004 navštívil, provedl fotodokumentaci a expertízu. Doma pak obrazy detailně prozkoumal a dospěl k závěru, že to nejsou originály, proto někdy koncem dubna 2004 (dle odposlechu ovšem již dne 13.3.2004 viz č.l. 1593) volal tomuto původně spoluobžalovanému, s tím, že se dohodli, že mu přiveze zpět dva obrazy, on mu vrátí 1.200.000,- Kč a za dalších 14 dní mu přiveze třetí obraz a dostane zbytek peněz, což se i stalo. V rámci své výpovědi se pak vyjádřil i k rozměrům obrazů a motivu. Při poznávacím řízení dle fotoalba uvedl, že mezi 19ti fotografiemi obrazů je pouze jeden obraz, který koupil od původně spoluobžalovaného Jana T.XXXXX staršího. Dle fotoalba se jedná o obraz pod číslem 12. (Tento je veden pod skladovým číslem 269 a byl zajištěn při domovní prohlídce dne 24.5.2004 v XXXXX, v trezoru v dílně.)

V hlavním líčení dne 25.10.2007 své údaje potvrdil s tím, že finanční částku, kterou zaplatil za obrazy již dostal zpět. Dále upřesnil, že první kontakt ohledně obrazů byl někdy v lednu 2004 po informaci jeho rodičů (což již odpovídá výše citovanému záznamu z odposlechu).

Svědék JUDr. Ivo K.XXXXX, majitel Galerie Petra Brandla v Praze, se ve své výpovědi v přípravném řízení dne 20.5.2004 (č.l. 2463-2467) dne 18.8.2004 (č.l. 2468-2476) dne 13.4.2005 (č.l. 2479-2481) a dne 29.3.2006 (č.l. 2482) vyjadřoval k obrazům, které koupil od původně spoluobžalovaného Jana T.XXXXX staršího. Takto uvedl, že někdy v srpnu nebo září 2003 mu Jan T.XXXX starší sdělil, že má kontakt na osobu v Brně, která vlastní rozsáhlou sbírku obrazů Jana Zrzavého a dalších významných českých mistrů. Asi na jaře 2004 se jel podívat na obrazy do Moravských Budějovic, kde mu Jan T.XXXX starší ukázal asi 12 obrazů signovaných Jan Zrzavý, když z nich převzal celkem 8 obrazů (dle odposlechu návštěva proběhla v době od 23.3.2004 do 5.4.2004, když měl mít výběr z asi 20 obrazů, viz č.l. 1885-1886). Za obrazy tomuto původně spoluobžalovanému zaplatil zálohu ve výši 500.000,- Kč a dále mu předal obraz malíře Emila Filly s námětem Zátíší se sklenicí a hrozný vína z roku 1924, který měl cenu 3.000.000,- Kč až 4.000.000,- Kč, včetně všech dokladů k obrazu s tím, že doplatí asi 500.000,- Kč až jeden milion po ověření pravosti. Pokud jde o částku 500.000,- Kč, tak pro tuto si přijel do Prahy, přímo do jeho galerie Jan T.XXXX mladší, kdy při té příležitosti hovořil stejně jako jeho otec o původu obrazů Zrzavého, kdy ve sbírce babičky jeho spolužáka měly být i plátna Josefa Čapka a Josefa Šímy. Když se před Janem T.XXXXX mladším zmínil o eminentním zájmu obrazy těchto malířů odkoupit (č.l. 2476), bylo mu řečeno ze strany tohoto obžalovaného, že cena nebude malá. (Z těchto údajů je evidentní, že Jan T.XXXX mladší počítal s prodejem těchto falz mimo rodinu, v rozporu s tím, jak se hájil.) Dále se svědek v rámci výpovědi vyjádřil k tomu, kdy a za jakých okolností vyvstalo podezření, že s obrazy Zrzavého není něco v pořádku, a k reakci Jana T.XXXX staršího (dle odposlechu nejprve ráno 18.5.2004 kontakt s ohledem na údaje svědkyně Mgr. O.XXXXX, která byla kontaktována další osobou s obdobnými obrazy, zjevně svědek P.XXXXX s obrazy od obžalovaného B.XXXXX, a večer pak informace, prezentovaná svědkem jako jistá sondáž, že dva prodané obrazy „ministři“ byly předloženy Národní galerii, kde vznikly pochybnosti, viz č.l. 1901). Požadoval proto po něm vrácení peněz a obrazu malíře Filly, ovšem T.XXXX starší mu peníze nevrátil a k obrazu uvedl, že tento nevýhodně s někým vyměnil. K obrazům, které koupil nebyly znalecké posudky, pouze Jan T.XXXX starší uváděl, že za obrazy ručí, že jsou spolehlivé, později uváděl, že k obrazům jsou i nějaké posudky přímo od profesora Kotalíka, proto je sám předložil dalším znalcům.

V hlavním líčení dne 25.10.2007 na svých údajích setrval s tím, že opětovně potvrdil s jakou verzí mu Jan T.XXXX starší obrazy představil, kdy následně oslovil znalce prof. Dvořáka a Jindřicha Vydru, kteří považovali tato díla za pravá, pochybnosti měla až znalkyně Mgr. Orlíková. Opětovně uvedl, že projevil zájem o celou sbírku a takto se i dohodli, ovšem s tím, že část obrazů si Jan T.XXXX starší nechá pro sebe. Nově potvrdil, že přestože s obrazy mohl nakládat, byl upozorněn „že by nebylo dobré, aby to moc vylezlo na světlo“. V takovém případě hrozilo zastavení dodávek (dle legendy by vnuk nemusel dostat další obrazy).

Ve dnech 20.5.2004 a 26.5.2004 (č.l. 1015, 1038) vydal tento svědek celkem osm obrazů signovaných Zrzavý (tyto jsou vedeny pod skladovými čísly 196, 197, 198, 199, 200, 365, 366, 367, ve fotoalbu pod č. 1-8) Z fotodokumentace i samotných vydaných obrazů vyplývá, že šest kusů obrazů je zasazeno v rámech, kdy zarámování nechal provést svědek dle svých údajů u rámaře Jelínka. (Dle odposlechu č.l. 1908 i výpovědi svědkyně K.XXXX ovšem jeden rám musel zarámovat již T.XXXX starší.)

Údaje obou těchto svědků, poškozených lze považovat za specificky věrohodné co se týče doby nabytí a množství obrazů, když tyto údaje korespondují s objektivními důkazy (zde zejména záznamy odposlechu), na druhou stranu nelze přehlédnout jejich snahu neuvádět podrobnosti, odsouvat výsledky apod., stejně tak jako údaje svědka JUDr. K.XXXX v rámci odposlechu, kdy se rozhořčuje po odhalení trestné činnosti, že dalším osobám byly obrazy nabízeny levněji (za 650.000,- Kč), když u něj ten „zelený“ byl za více než milion Kč, což plně nekoresponduje s jeho údaji. Stejně tak by mohlo být z odposlechu vnímáno, že sice mezi ním (svědkem JUDr. K.XXXXX) a T.XXXX starším mohla projít částka 500.000,- Kč ovšem spíše jako nabízená půjčka, jak následně uváděl tento původně spoluobžalovaný, a nikoli záloha (viz č.l. 1892). Rozhodně tak nelze hovořit o plné věrohodnosti těchto údajů ovšem soud, s ohledem na rozsah dokazování (zejména počet obrazů, doba vytvoření) zde proto z nich mohl rámcově vycházet, když je má za prokázané i dalšími důkazy.

Údaje svědka JUDr. K.XXXX potvrdila svědkyně Jaroslava K.XXXX, spolumajitelka starožitnictví U Keplera v Praze. Tato ve své výpovědi v přípravném řízení dne 21.12.2004 (č.l. 2492-2493) potvrdila, že ji svědek JUDr. Ivo K.XXXX navštívil někdy v květnu 2004 a ukázal ji obraz Zrzavého z tzv. Bretaňského období s tím, že má možnost koupit nějakou sbírku obrazů Zrzavého a požádal ji, aby si obraz prohlédla. Překvapilo ji, že je pod sklem, ale jinak vypadal věrohodně, na rámu bylo napsáno „T.XXXX“. Když se ho ptala na zdroj, tak říkal, že je někde od Brna, proto ho upozornila, aby si dal pozor, neboť je známo, že na Moravě se vyskytují falza děl moderních umělců. Obraz jí svědek JUDr. K.XXXX ponechal na prodejně, aby si jej mohla prohlédnout, případně ukázat nějakému znalci. K tomu nedošlo, protože svědek JUDr. K.XXXXX si pro obraz přišel s tím, že je nějaký problém s policií. Po předložení fotoalba pak uvedla, že jí byl přinesen obraz vedený pod číslem 7 (skladová položka č. 366).

Obdobně údaje svědka JUDr. K.XXXXX potvrdila i svědkyně Mgr. Jana O.XXXXX, kdy i ona v přípravném řízení dne 13.4.2005 a 27.4.2005 (č.l. 2536-2540) nejprve uvedla, že se na ni obrátil svědek JUDr. K.XXXX se žádostí o posouzení obrazů Zrzavého, kdy ona sama osobně znala malíře Jana Zrzavého, sepisovala jeho výtvarnou pozůstalost, kterou odkázal Národní galerii a je spoluautorkou monografie o Janu Zrzavém. U svědka viděla asi šest obrazů z tzv. Bretaňského období, z období války i po válce. Posouzení vyžadovalo určitý čas a proto svědkovi JUDr. K.XXXX sdělila, že by mohla obrazy posoudit asi za jeden měsíc. Krátce na to ji navštívil galerista z Golčova Jeníkova a přivezl asi tři obrazy Zrzavého a pokud jde o zdroj, uváděl, že mu je někdo nabízí. Obrazy měly podobné rysy jako obrazy, které viděla u JUDr. K.XXXX, proto se na ně šla k němu znovu podívat, ale to ji již informoval o tom, že vypukl ohledně obrazů nějaký skandál s policií. Dne 27.4.2005 upřesnila, že svědek JUDr. K.XXXX ji o posouzení obrazů požádal dne 7.5.2004 a to šesti obrazů, původně patřících rodině Antošů. Galeristou z Golčova Jeníkova byl svědek František P.XXXXX, který ji navštívil 12.5.2004 a požádal o posouzení dvou obrazů. Vždy si pořídila fotografie obrazů, které v rámci výsledku předložila.

Svědka Jindřich V.XXXX v přípravném řízení dne 12.7.2005 (č.l. 2646-2650) taktéž potvrdil údaje svědka JUDr. K.XXXX o vzájemném kontaktu v souvislosti s obrazy Zrzavého, kdy dále uvedl, že mu svědek JUDr. K.XXXXX předložil k posouzení 3 obrazy Zrzavého, o kterých sám neměl pochybnosti, že jsou originály, kdy tyto měly shlédnout i další znalci (Prof. Dvořák a Mgr. Orliková), kdy jeho úkolem bylo provést nikoliv zjištění pravosti, ale ocenění pro pojišťovnu.

Jeho údaje jsou pak v souladu i s kopiemi znaleckého deníku (č.l. 2651-2655) a s kopiemi znaleckých posudků které dne 18.8.2004 vydal svědek JUDr. K.XXXXX (č.l. 1043-1056).

Všechny tři tyto výpovědi byly za splnění podmínek § 211 odst. 1 trestního řádu v hlavním líčení čteny.

Svědék Radim P.XXXX v přípravném řízení dne 24.11.2004 (č.l. 2550-2552) uvedl, že původně spoluobžalovaný Jan T.XXXX starší, kterého znal asi šest let, mu asi v měsíci dubnu 2004 telefonoval, že má obrazy od malíře Jana Zrzavého, že je získal od nějaké významné rodiny a zda by jeden až dva nekoupil, protože on sám to nemůže zaplatit. Zajel proto společně se svědkem H.XXXXX do jeho bydliště, kde mu T.XXXX starší ukázal dva obrazy Zrzavého, na nichž byly bárky v Bretani, které deklaroval jako pravé. Koupil obraz o rozměrech 42,5x59,5 cm, který byl v rámu (obraz dne 24.5.2004 vydal policii), za který T.XXXX starší požadoval částku 650.000,- Kč. Protože tak vysokou částku neměl, dohodli se na splátkách tak, že měsíčně dával T.XXXXX staršímu částku 100.000,- až 150.000,- Kč. Zaplatil mu celou částku, kterou za obraz požadoval. Poté, co věc začala vyšetřovat policie, někdy v květnu 2004 požadoval po něm vrácení peněz. Dohodli se na splátkách a T.XXXX starší mu měsíčně dával tak 80.000,- Kč, kdy poslední splátku uhradil v září 2004. Dále uvedl, že za druhý obraz požadoval T.XXXX starší rovněž částku 650.000,- Kč. Zde zaplatil splátku 150.000,- Kč a obraz zatím zůstal u T.XXXX staršího. Peníze mu v souvislosti s vyšetřováním vrátil. Následně svoji výpověď pozměnil či upřesnil v tom směru, že v dubnu peníze za první obraz doplatil a dal zálohu na další, takže první kontakt byl již na začátku roku 2004. Dále uvedl, že měl přislíbeny k obrazům znalecké posudky, ale nakonec žádné nedostal. Při poznávacím řízení dle fotoalba pak tento svědek uvedl, že T.XXXX starší mu nabízel k prodeji další obraz, za který zaplatil zálohu. Jednalo se opět o tzv. Bretaňské období, ale protože obraz zatím zůstal u T.XXXX staršího, nemohl přesně určit, o který z obrazů se jednalo, avšak při bližší prohlídce fotoalba určil obraz vedený pod číslem 10 (jedná se o obraz zajištěný při domovní prohlídce v trezoru v dílně). Dále svědek uvedl, že mezi souborem 19ti fotografií chybí obrazy českých vesnic, které u T.XXXX staršího viděl. Mohlo se jednat o 1 až 2 obrazy, na velkých plátnech, jejichž motivem byla vesnická náměstí, tyto byly nabízeny za částku 700.000,- Kč. Všechny obrazy, které viděl, byly bez rámu. Obraz, který koupil, mu T.XXXX starší zarámoval nebo zajistil zarámování.

V hlavním líčení dne 25.10.2007 se podrobněji vyjádřil ke svému vztahu ke svědku H.XXXXX a následně k jejich kontaktům s obžalovaným T.XXXXX starším s tím, že většinou jednání vedl svědek H.XXXXX, jeho byly i peníze na obrazy. Fakticky svoji výpověď pozměnil v tom smyslu, že jím popisované údaje k jeho osobě se vztahují k osobě svědka H.XXXXX. Zde vysvětlil, že prvotní výpověď byla ovlivněna tím, že svědek H.XXXXX nechtěl, aby někdo věděl, že obrazy kupuje on. Proto ho požádal, aby ve své výpovědi uváděl, že obrazy kupoval on sám.

Skutečnost, že k takovému jednání, postupnému hrazení splátek za jeden obraz a následně zahájení placení dalšího obrazu a to svědkem H.XXXXX je opět zřejmá z odposlechu (č.l. 1919-1992) stejně tak, že počátek tohoto jednání je již v roce 2003 a novější výpověď tohoto svědka tak lze považovat za v souladu s objektivními důkazy (odposlechem) a tedy věrohodnou.

Pokud jde o obraz, který svědek získal od původně spoluobžalovaného Jana T.XXXX staršího, a který dne 24.5.2004 (č.l. 1095) vydal policii, pak se jedná o obraz vedený dle fotoalba pod č. 17 (skladová položka č. 203).

Svědék Jaroslav H.XXXXX se v přípravném řízení dne 24.11.2004 (č.l. 2667-2671) a dne 5.4.2005 (č.l. 2672-2673) vyjadřoval ke znalosti obžalovaných, zejména původně spoluobžalovaného Jana T.XXXX staršího a k obrazům, které od něj získal. Protože se tyto údaje částečně vztahují k jednání, které již není předmětem obžaloby a pouze dokumentují, že

od něj získal větší množství padělků včetně obrazů Oty Janečka a Kristiana Kodeta, soud se bude zde zabývat pouze údaji souvisejícími s padělkami obrazů Zrzavého, kdy k těmto uvedl, že v roce 2004 mu původně spoluobžalovaný Jan T.XXXXX starší nabízel obrazy Jana Zrzavého, když o nich hovořil již v roce 2003. Viděl u něj asi 20 obrazů Jana Zrzavého, většina byla bez rámu a v různých rozměrech. Dle svědka byly obrazy malovány technikou olej na plátně. Co se týče prodejních cen, tak se mělo jednat o částky 400.000,- Kč až 1.000.000,- Kč. K původu obrazů říkal, že jeho syn studuje v Brně dějiny umění, že tam má spolustudenta, který mu obrazy nějakým způsobem nabízí a obrazy mu měla dát babička, která se léčí v USA. T.XXXXX starší sliboval v květnu 2004 dodat k obrazům i znalecké posudky, které měla dodat ta paní, až se vrátí z Ameriky. On sám žádný obraz Zrzavého nekoupil, ale jeden obraz koupil jeho kolega Radim Plecítý. K prodeji došlo někdy počátkem roku 2004 v pracovně Jana T.XXXXX staršího za částku 600.000,- Kč až 650.000,- Kč. V rámci výpovědi se svědek též vyjádřil k obsahu telefonických hovorů, které vedl s původně spoluobžalovaným Janem T.XXXXX starším a připustil, že tento něco říkal o tom, že by mohl mít i obraz Šímy, chlubil se tím, že měl obrazy, že je neměla ani Národní galerie. Dne 5.4.2005 pak mj. uvedl, že původně spoluobžalovaný T.XXXXX starší mu ukazoval obraz signovaný Zrzavý s válečnou symbolikou (obrácená helma, kříž) a nabízel jej za částku nižší než ostatní. Dne 17.1.2007 (č.l. 2679-2683) se pak vyjadřoval k trestné činnosti obžalovaného T.XXXXX staršího, tedy prodeji padělků děl dalších autorů. Kromě obrazu Kristiána Kodeta vydal svědek ve dnech 5.4.2005 a 2.6.2005 celkem 7 obrazů signovaných Ota Janeček, které mu prodal Jan T.XXXXX starší jako originály.

Z úmrtního listu (č.l. 4130) bylo prokázáno, že tento svědek zemřel dne 23.7.2007, a proto byla jeho výpověď dle ustanovení § 211 odst. 2 písm. a) trestního řádu v hlavním líčení čtena, kdy k věrohodnosti jeho údajů je nutno odkázat na údaje svědka P.XXXXX ve spojení s údaji svědka Mgr. Š.XXXXX a odposlechem. Je zjevné, že popisuje reálný stav, ovšem svou osobu posouvá do jednání svědka P.XXXXX.

K osobě tohoto svědka se pak v přípravném řízení dne 13.7.2005 (č.l. 2366-2368) vyjadřoval i svědek JUDr. Ivo D.XXXXX, který uvedl, že se na něj právě svědek H.XXXXX obrátil a to asi v roce 2002 s tím, že měl zájem o prodej obrazů malíře Jana Zrzavého, kdy uváděl, že má možnost tyto sehnat, ale nechce, aby se to rozkřiklo s tím, že majitel má více obrazů a postupně by je prodal. Vzhledem k tomu, že tento svědek uvedl, že za nějaký čas se dozvěděl o výskytu padělků Zrzavého v okolí Moravských Budějovic, lze jeho údaje časově posunout právě k roku 2003 či 2004 (fakticky je pak možné je ztotožnit i v rámci odposlechu svědka H.XXXXX). Jeho výpověď byla za splnění podmínek § 211 odst. 1 trestního řádu v hlavním líčení čtena.

Svědka Mgr. Marek Š.XXXXX v přípravném řízení dne 30.11.2004 (č.l. 2613-2616) se vyjádřil ke kontaktům s obžalovaným T.XXXXX mladším a T.XXXXX starším s tím, že s těmito je seznámil Jaroslav Hartman. Potvrdil, že od T.XXXXX staršího zakoupil obraz Kristiana Kodeta, kdy mu nabízel i obrazy Jana Zrzavého s tím, že se jednalo o částku 650.000,- Kč za jeden obraz. Původně spoluobžalovaný T.XXXXX starší sice říkal, že jich bude mít víc, kdy hovořil o Čapkovi, Šímovi, Jírovi a dalších Zrzavých, ale on sám viděl pouze jeden. Potvrdil, že i svědek H.XXXXX u obžalovaného T.XXXXX staršího nakupoval, ale obraz Zrzavého u něj (Hartmana) neviděl. Ve vztahu k T.XXXXX mladšímu uvedl, že tento spíše přizvukoval otci, když mu obrazy nabízel.

V hlavním líčení dne 11.12.2007 své údaje potvrdil s tím, že tento obraz (Zrzavého) viděl společně se svědkem H.XXXXX asi v červnu roku 2003, kdy jim původně spoluobžalovaný T.XXXXX starší prezentoval onu historku o babičce vlastníci velkou sbírku, kterou rozprodává její vnuk, kdy ovšem u tohoto Jan T.XXXXX mladší nebyl. Jednoznačně se vyjádřil však

k datu, kdy k danému kontaktu mohlo dojít v souvislosti s údaji ze svého života, tedy že první kontakty s obžalovaným byly asi v červnu 2003 a první nabídka mohla být tak za dva měsíce. Potvrdil, že dále jim původně spoluobžalovaný T.XXXX starší nabízel asi 5 děl údajně Zrzavého, které přímo viděli. Toto mohlo být právě v době, kdy zvažoval koupi, tedy v srpnu 2003. Je jednoznačné, že Jan T.XXXX starší musel takto nabízet získaná díla již od samého prvopočátku jejich dodávání jeho synem a lze tak mít za vyloučené, že by tato díla měla být určena pro rodinnou sbírku, a to ať již dle údajů T.XXXX staršího či T.XXXX mladšího.

K existenci obrazů signovaných Jan Zrzavý 1939 (skladové číslo 201) Zrzavý 35 (skladové číslo 202), u původně spoluobžalovaného B.XXXX, které vydal dne 24.5.2004, se vyjadřovali svědci Lubomír M.XXXX, Pavla M.XXXXX, František P.XXXX a Miroslav M.XXXX.

Svědka Lubomír M.XXXX v přípravném řízení dne 21.7.2005 (č.l. 2506-2509) takto uvedl, že někdy v době kolem zveřejnění případu falz k nim do bytu přijel Antonín B.XXXX, dovezl s sebou dvě fotky obrazů, kdy chtěl vědět, zda to jsou originály nebo falza obrazů Zrzavého a chtěl znát jejich cenu. K jejich nabytí uvedl, že je má doma asi rok a koupil je v Brně z pozůstalosti nějakých právníků. Proto domluvil svědka P.XXXX, o kterém věděl, že je to schopen zjistit. Protože tento chtěl vidět originál tak se domluvil s B.XXXX, aby obraz přivezl a následně byl jeho manželkou předán svědkovi P.XXXX, který jej odvezl někam do Prahy na posudek. Asi po týdně pak volal, že obraz pravý není a po jeho dovezení jej vrátili B.XXXX. Nevyhloučil, že takto byly předány oba dva obrazy, ale nevybavuje si, že by byla řeč o možném prodeji. V hlavním líčení dne 11.12.2007 uvedl obdobné údaje o kontaktu ze strany Antonína B.XXXX s tím, že tento mu měl říci, že obrazy koupil od T.XXXX mladšího.

Jeho údaje potvrdila v přípravném řízení i jeho manželka Pavla M.XXXX (č.l. 2510-2513), provozující starožitnictví Antikva Mikos, kdy uvedla, že ona předávala jeden obraz ke zkoumání svědkovi P.XXXXX, který složil zálohu (kdyby se něco stalo s obrazem) asi 100.000,- Kč. Když byla konfrontována s údaji svědka P.XXXX, tedy že obraz mu byl nabídnut ke koupi, tak uvedla, že už si to přesně nepamatuje, jak to s obrazy bylo. Tato výpověď byla za splnění podmínek § 211 odst. 1 trestního řádu v hlavním líčení čtena.

Svědka František P.XXXX se v přípravném řízení dne 14.6.2005 (č.l. 2899-2902) mimo falza díla malíře Valtera vyjadřoval i k obrazům malíře Zrzavého, kdy potvrdil údaje svědků M.XXXX, že tito se na něj obrátili ovšem s tím, že obraz je k prodeji, kdy jim uvedl, že bez posudku tak drahý obraz nemůže zakoupit. Proto si jej proti záloze zapůjčil a následně jel za svědkyní Mgr. O.XXXX. Pro lepší srovnání si pak zapůjčil i další obraz, kdy si vybavuje, že nabízející měl mít tři takové obrazy. Obrazy vyhodnotili jako falza a proto je vrátil. Kdo byl nabízející osobou se nedozvěděl, když Antonína B.XXXX jinak osobně zná asi osm let. V hlavním líčení dne 30.10.2007 své údaje potvrdil s tím, že jinak mu nikdo takováto díla nenabízel.

Svědka Miroslav M.XXXX v přípravném řízení dne 6.8.2004 (č.l. 2717-2721) a dne 25.1.2007 (č.l. 2721a-2721e) k obrazům Zrzavého uvedl, že na nějaké burze (po prodeji obrazů Kodeta) v roce 2004 mu původně spoluobžalovaný B.XXXX ukázal fotografie tří obrazů Zrzavého z Bretaňského období, kdy uváděl, že čeká na posudky, ale „něco by mu nechal a na ceně by se dohodli“. V hlavním líčení dne 22.1.2008 na svých údajích setrval s tím, že již při prodeji druhého obrazu Kodeta mu obžalovaný ukazoval fotky obrazů Zrzavého s tím, že na ně shání znalecké odhady a poté budou na prodej.

Skutečnost, že původně spoluobžalovaný Jan T.XXXX starší nabízel i další obrazy vyplývá i z údajů svědka Václava F.XXXX a svědkyně Stanislavy S.XXXX.

Svědka Václav F.XXXX v přípravném řízení dne 18.7.2005 (č.l. 2381-2383) a dne 16.5.2006 (č.l. 2384-2387) uvedl, že zná původně spoluobžalovaného Jana T.XXXX staršího a ví, že se mu líbí obrazy, je sběratel, avšak nikdy neslyšel ani neviděl, že by sám maloval. Asi před rokem navštívil původně spoluobžalovaného Jana T.XXXX staršího v jeho bydlišti, a tento mu při té příležitosti ukázal několik fotografií obrazů Jana Zrzavého s tím, že pochází z nějakého dědictví a ptal se jej, zda neví o někom, kdo by o obrazy měl zájem. Fotografie si od obžalovaného vzal a ukázal je svědkyni S.XXXX, s níž se sešel v Praze. Této svědkyni řekl, že je možné tyto obrazy získat, že jsou na prodej. Předal jí fotografie a řekl jí, že pokud by měla o obrazy zájem, tak se mu má ozvat, že domluví setkání. Svědkyně S.XXXX se ozvala, že by se chtěla na obrazy podívat, dohodli si nějaký termín, ale ona se pak omluvila. Pak přišla akce policie, kdy se dozvěděl, že původně spoluobžalovaný Jan T.XXXX starší byl obviněn kvůli obrazům Zrzavého. Chtěl se hned svědkyni S.XXXX omluvit, že o ničem nevěděl, ona s ním ale poté přestala komunikovat. Pokud jde o prodejní ceny obrazů, v první výpovědi uvedl, že se domnívá, že se jednalo o částky od 400.000,- Kč do 1.000.000,- Kč, ve druhé pak o částky od 200.000,- Kč výše, kdy poté doplnil, že přesnější je jeho původní údaj. V hlavním líčení dne 25.10.2007 své údaje potvrdil s tím, že v rámci prodeje nebylo hovořeno o nějakém omezení nakládání s obrazy.

Svědkyně Stanislava S.XXXX v přípravném řízení dne 18.7.2005 (č.l. 2583-2586) potvrdila údaje svědka F.XXXX o vzájemných kontaktech, kdy uvedla, že jí telefonoval někdy v roce 2004, kdy bylo již teplo, domluvili se na schůzce v Praze, kde jí předal výtisk knihy a ptal se, zda nechce koupit nějaký obraz. Když se ptala o jaké obrazy se jedná, tak uváděl, že se jedná o nějaké obrazy právníčky z USA, a že je má nějaký jeho známý. Při hovoru předložil barevné fotografie, na kterých byly obrazy Jana Zrzavého. O ceně obrazů nemluvil. Vzala si fotky s tím, že si je doma prohlédne. Pak vyšel v novinách článek o padělatelech obrazů a byla tam jedna fotografie, kterou měla doma. Zavolala svému známému z policie ve Žďáru nad Sázavou a fotografie mu předala. Po uveřejnění článku v novinách ji telefonoval svědek F.XXXX, jemuž řekla, že s ním nechce mít nic společného a zavěsila. On stačil jen říci, že to netušil. Po předložení pěti kusů barevných fotografií o rozměru 9x13 cm uvedla, že se jedná o fotografie, které jí dal svědek F.XXXX a jedna z fotografií, na níž je obraz vesnice, boží muka, byla zveřejněna v novinách.

V hlavním líčení dne 22.1.2008 na svých údajích setrvala.

Její údaje jsou v souladu s listinnými důkazy, kterými jsou zejména záznam policejního orgánu PČR, OŘ ve Žďáru nad Sázavou ze dne 31.5.2004 (č.l. 2587 vyšetřovacího spisu) a příslušné fotografie. Z těchto fotografií, jež svědkyně S.XXXX vydala policii bylo prokázáno, že se jedná o pět kusů fotografií obrazů bez rámu. Při porovnání s fotoalbem a zajištěnými obrazy nebyly zajištěny obrazy z fotografií č. 1,2 a 5. Fotografie pod číslem 3 odpovídá obrazu dle fotoalba pod číslem 11 (skladová položka č. 268) a tento obraz byl zajištěn při domovní prohlídce v dílně u domu Tyršova 940 v Moravských Budějovicích. Fotografie pod číslem 4 odpovídá obrazu dle fotoalba pod číslem 8 (skladová položka č. 367) a tento obraz vydal dne 26.5.2004 JUDr. Ivo K.XXXXX.

To, že původně spoluobžalovaný Jan T.XXXX starší ve své dílně na ulici XXXXX, přechovával větší množství obrazů signovaných Zrzavý potvrzují ve svých výpovědích též svědci Jaroslav BXXXX, MUDr. Miroslav J.XXXXX, Ladislav KXXXX, Jaroslav V.XXXX, Bohumil NXXXX.

Svědék MUDr. Miroslav J.XXXX v přípravném řízení dne 22.11.2004 (č.l. 2421-2424) a 28.3.2006 (č.l. 2433-2435) uvedl, že z původně obžalovaných zná Jana T.XXXX staršího a Jana T.XXXX mladšího. Jana T.XXXX mladšího viděl asi dvakrát, a to vždy v souvislosti s půjčkou peněz jeho otci. Jan T.XXXX starší, o kterém ví, že jeho zálibou je sběratelství obrazů a starožitností, jej požádal asi v únoru 2004 o půjčku do svého podnikání. Jednalo se o částku 500.000,- Kč, kterou chtěl na zakoupení uměleckých předmětů. Dohodli se na splatnosti jeden rok, kdy půjčka byla jistěna směnkou, kterou podepsali oba T.XXXXX s datem 27.2.2004 v Třebíči u advokáta. Splatnost směnky byla 8.2.2005 s deseti procentním úrokem. Další peníze půjčky Janu T.XXXXX staršímu dne 15.3.2004 ve výši 600.000,- Kč. Půjčka byla jistěna stejným způsobem jako v prvním případě a splatnost směnky byla 15.3.2005. Při této půjčce již měl Jan T.XXXX starší uvádět, že peníze potřebuje na koupi obrazů Jana Zrzavého. Další peníze tomuto původně spoluobžalovanému zapůjčil dne 9.4.2004, kdy mu do jeho bydliště přivezl částku 2.000.000,- Kč a osobně ji předal. Tato půjčka již nebyla jistěna směnkou, ale peníze byly poskytnuty na základě písemné smlouvy a měly být vráceny do 9.4.2005. Při návštěvě v bydlišti Jana T.XXXX staršího v souvislosti s půjčkou, mu tento ukazoval obrazy Zrzavého, které měl doma v dílně. Jednalo se o 4-5 obrazů, některé byly v rámech, některé volně v papírových deskách. Cena jednoho obrazu měla být kolem 3.000.000,- Kč. Rozhodně popřel, že by od původně spoluobžalovaného T.XXXX staršího koupil nějaké obrazy, kdy tento mu žádné ani nenabízel. Zároveň pak doložil jednotlivé smlouvy o půjčce včetně smének (č.l. 2425-2432). Dne 28.3.2006 pak uvedl, že mu bylo dosud uhrazeno pouze 250.000,- Kč. Směnky po splatnosti chtějí po vzájemné dohodě nahradit novými směnkami a proto se nerozhodl pro právní vymáhání. S ohledem na obsah záznamu odposlechu telefonních hovorů mezi původně spoluobžalovaným Janem T.XXXX starším a tímto svědkem nelze ovšem ani vyloučit, že doklady o půjčce byl kryt prodej obrazů MUDr. Janíčkovi. Této skutečnosti pak nasvědčuje i jeho jednání v rámci hlavního líčení (dne 26.10.2007 a 11.12.2007), kde zjevně opakovaně uváděl nepravdivé údaje a to zejména při konfrontaci se záznamy odposlechů, kdy se navíc jedná o osobu, která zjevně nerespektovala příkaz soudu k předložení příslušných dokladů.

Svědék Ladislav KXXXX, vzdálený příbuzný rodiny T.XXXX, ve své výpovědi v přípravném řízení dne 5.11.2004 (č.l. 2483-2486) mj. uvedl, že u původně spoluobžalovaného T.XXXX staršího viděl obrazy Kodeta, které mu vozil Ing. Novotný a obrazy Zrzavého, které vozil Jan T.XXXX mladší, a to v zimě roku 2003 až do doby, kdy přijela policie. Pokud jde o Zrzavého, tak viděl asi 10-12 obrazů a asi 25 obrazů od Kodeta. Původně spoluobžalovaný T.XXXX starší mluvil o zakoupení sbírky Zrzavého, kdy uváděl údaje odpovídající již zmiňované legendě o studentovi a jeho starší příbuzné, a proto sháněl peníze. Sám mu půjčil 215.000,- Kč. Dále uvedl, že v kanceláři na Tyršově ulici viděl v roce 2003 nebo 2004, jak T.XXXX starší předával synovi v jednom případě částku 600.000,- Kč a v druhém případě možná i částku vyšší.

V hlavním líčení dne 11.12.2007 na svých údajích setrval.

Svědék Jaroslav B.XXXX v přípravném řízení dne 1.7.2004 (č.l. 2357-2361) se vyjadřoval zejména k osobě původně spoluobžalovaného T.XXXX staršího a jeho kontaktům s osobou svědka Ing. N.XXXX. K této trestné činnosti pak uvedl, že někdy na podzim 2003 viděl u původně spoluobžalovaného Jana T.XXXX staršího obrazy Jana Zrzavého a to dva v deskách bez ráků, kdy tyto mu nabízel za částku 650.000,- Kč/kus ke koupi. Protože však nesehnal peníze od koupi odstoupil.

V hlavním líčení dne 26.10.2007 pak uvedl, že viděl asi 3 nebo 4 obrazy Zrzavého s tím, že původně spoluobžalovaný T.XXXX starší nejprve uváděl, že bude možnost takovéto obrazy

získat, pokud by nějaký zůstal, že si ho nechá. I tento svědek potvrdil, že mu byla prezentována legenda, v důsledku které by se nemělo s obrazy jít na aukci.

Svědek Bohumil N.XXXX v přípravném řízení dne 4.4.2005 (č.l. 2514-2517) uvedl, že viděl u původně obžalovaného T.XXXX staršího na stole volně dva obrazy signované Zrzavý a to obrazy laděné do hnědé a šedé barvy s námětem kamenů a domů. Jinak potvrdil, že půjčoval finanční hotovost Janu T.XXXX mladšímu cca 330.000,- Kč. V hlavním líčení dne 11.12.2007 své údaje potvrdil s tím, že celkově mu zapůjčil částku 380.000,- Kč.

Svědek Stanislav Ch.XXXX v přípravném řízení dne 5.11.2004 (č.l. 2410-2413) potvrdil, že u původně spoluobžalovaného T.XXXX staršího viděl asi 3 nebo 4 obrazy Zrzavého z části byly v napínacích rámech, kdy tvrdil, že za obraz dal milion. Tato výpověď byla za splnění podmínek § 211 odst. 1 trestního řádu v hlavním líčení čtena.

Svědek Jaroslav V.XXXX v přípravném řízení dne 16.5.2006 (č.l. 2916-2920) k obrazům Zrzavého uvedl, že mu původně spoluobžalovaný Jan T.XXXX starší volal, aby se na tyto obrazy přišel podívat a postupně mu ukázal asi šest obrazů, kdy opětovně použil legendu o spolužákovi svého syna. V hlavním líčení dne 30.10.2007 počet obrazů snížil asi na tři, ovšem po konfrontaci s původními údaji uvedl, že tyto budou přesnější.

Svědek Petr K.XXXX v přípravném řízení dne 22.11.2004 (č.l. 2487-2491), uvedl, že prodává mimo jiné i obrazy, kdy mu byly tyto nabízeny i původně spoluobžalovaným Janem T.XXXXX starším, kdy ovšem od něj nedostal žádné obrazy Zrzavého. Jeho výpověď se pak vztahuje zejména k dalším dílům, pro které byl původně Jan T.XXXX starší stíhán. Zde je nutno konstatovat, že tento údaj je v zásadním rozporu s údaji svědka Ing. Miroslava L.XXXX z přípravného řízení ze dne 7.4.2005 (č.l. 2500-2502), kdy tento uvedl, že právě v prodejně Antik v Telči patřící svědkovi K.XXXX viděl obraz Zrzavého s názvem Mojžíš na hoře, kdy o tento projevil zájem, ovšem poté co si nechal zpracovat znalecký posudek, tak jej vrátil, když dle posudku obraz nebyl pravý. Obraz původně získal asi v květnu 2004 za částku 380.000,- Kč. Zde nelze přehlédnout odposlech z 22.2.2004 (č.l. 1869-1870) a ze dne 1.6.2004 (č.l. 1875) případně hovory následující, kdy tyto potvrzují spíše údaje svědka Ing. L.XXXXX.

Z výpovědí těchto svědků, v souladu i s doznáním obžalovaného či dalších původně spoluobžalovaných, je tak zřejmé, že existovalo více obrazů se signaturou Jana Zrzavého než se podařilo v rámci přípravného řízení zajistit a s největší pravděpodobností i více než bylo jako nejnižší možné množství pojato do výroku tohoto rozsudku.

Výpovědi rodinných příslušníků obžalovaného Libora P.XXXX, tedy jeho manželky a jeho dvou dcer, zůstaly bez významu k posouzení skutkového děje, když tyto v přípravném řízení odmítly vypovídat.

K osobě původně spoluobžalovaného Jana T.XXXX mladšího se pak vyjadřovala jeho tehdejší přítelkyně Hana Sýkorová, která v přípravném řízení dne 20.4.2006 (č.l. 2601-2604) a stejně tak i v hlavním líčení dne 22.1.2008 se vyjádřila k finanční situaci tohoto obžalovaného, kdy uvedla, že tento měl dostatek peněz, když popsala, co jí obžalovaný hradil. Stejně tak se zmínila i o tom, že obžalovaný měl občas s sebou obrazy, ale nebyla schopna určit jakých autorů.

Stejně tak se k osobě Jana T.XXXX mladšího vyjadřoval v přípravném řízení dne 11.4.2005 (č.l. 2448-2455) i v hlavním líčení dne 26.10.2007 i svědek Jiří K.XXXX, kdy ho hodnotil jako zakomplexovanou osobnost, kdy potvrdil, že tento často jezdil s obrazy, chtěl imponovat dívkám a postupně si od svědka půjčoval finanční prostředky, takže dlužil částku kolem 600.000,- Kč. Potvrdil, že poté co došlo k odhalení trestné činnosti, tak mu Jan T.XXXX mladší prezentoval onu historku, že chtěl otce přesvědčit, že nepozná padělek.

Ze své trestné činnosti je obžalovaný mimo svého částečného doznání usvědčován nejen výše citovanými výpověďmi, ale i listinnými důkazy a znaleckými posudky.

V přípravném řízení byly u jednotlivých původně spoluobžalovaných provedeny domovní prohlídky, ze kterých byly pořízeny protokoly a fotodokumentace nálezu jednotlivých věcí. Takto byla dne 24.5.2004 provedena domovní prohlídka u obžalovaného Libora P.XXXX v bytě v jeho trvalém bydlišti XXXXX (č.l. 908-939), kde bylo nalezeno větší množství obrazů, malířských potřeb a dokumentů. V atelieru pak zejména studie k obrazům Zrzavého. Většina obrazů pak po zajištění a znaleckém zkoumání byla obžalovanému vrácena, studie obrazů Zrzavého a příslušné malířské potřeby byly zajištěny.

Dne 24.5.2004 pak byla provedena domovní prohlídka i u Jana T.XXXX staršího v jeho trvalém bydlišti XXXXX (č.l. 665-711), kde mimo obrazu se signaturou Zrzavý 48 v komodě a obrazu se signaturou Panu Pazderovi Voj. Sedláček 60 na stěně v ložnici, bylo nalezeno větší množství obrazů, dokumentů a dále v nočním stolku publikace Kristián Kodet Milenci andělé a ti druzí. Většina obrazů pak po zajištění a znaleckém zkoumání byla tomuto původně spoluobžalovanému vrácena, stejně tak jako zajištěné písemnosti, kdy část byla vrácena i Janu T.XXXXX mladšímu. Dále pak byla dne 24.5.2004 provedena domovní prohlídka u původně spoluobžalovaného Jana T.XXXX staršího v rodinném domě XXXX (č.l. 772-795), kde opět bylo nalezeno větší množství obrazů a dokumentů. Většina obrazů pak po zajištění a znaleckém zkoumání byla tomuto původně spoluobžalovanému vrácena, kdy část zajištěných věcí byla opět vrácena i Janu T.XXXXX mladšímu.

Dne 24.5.2004 byla provedena domovní prohlídka u Jana T.XXXX mladšího v rodinném domě XXXXX (č.l. 819-872), kde opět bylo nalezeno větší množství obrazů a dokumentů. V trezoru pak zejména obrazy signované Zrzavý a pět kusů smluv s podpisem prodávajícího Jiří Novotný a smlouvy o půjčce. Část obrazů pak po zajištění a znaleckém zkoumání byla Janu T.XXXXX mladšímu vrácena, obrazy zejména se signaturou Zrzavý a příslušné dokumenty byly zajištěny.

Při prohlídkách jiných prostor, vozidla Renault Jana TXXXXX staršího, a dvou garáží v Moravských Budějovicích nebyly zajištěny žádné věci (č.l. 951-953).

Antonín B.XXXXX pak dobrovolně dne 24.5.2004 (č.l. 973) vydal 2 kusy obrazů signovaných Jan Zrzavý 1939 (vedeno pod skladovým číslem 201) a Zrzavý 35 (vedeno pod skladovým číslem 202), které koupil od Jana T.XXXXX mladšího.

K pravosti a ceně obrazů signovaných Zrzavý nebo Zrzavý, byl zpracován znalecký posudek znaleckého ústavu Národní galerie Praha (č.l. 3499-3620). Ze závěrů tohoto znaleckého posudku bylo k jednotlivým obrazům prokázáno:

K obrazu s námětem „Přístav v modrém“, tempera na lepence, rozměry 37x47cm, signován „Zrzavý 31“ vlevo dole (veden pod skladovou položkou č. 196, obraz vydal dne 20.5.2004 JUDr. Ivo Koudelka), že celá plocha lepenky je uměle patinována hnědou barvou, umělé zapatinování je i na malbě pro docílení dojmu starého zašlého obrazu. Rukopis neodpovídá Zrzavého pracím. Signatura je nejprve psaná tužkou a poté obtažena černou barvou. Malba je

nápodobou Zrzavého obrazu s názvem Ile de Sein, olej, plátno, 27x35 cm, vpravo dole Zrzavý 31 (pravý obraz je majetkem Západočeské galerie v Plzni).

K obrazu s námětem „domů v přístavu“, tempera na plátně, rozměry 45x55 cm, signován „Zrzavý 35“ vpravo dole (veden pod skladovou položkou č. 197) a obrazu s námětem „kamenných domů na pobřeží“, tempera na plátně, rozměry 40x59 cm, signován „Zrzavý 34“ vlevo dole (veden pod skladovou položkou č. 199), (oba obrazy vydal dne 20.5.2004 JUDr. Ivo Koudelka), že malba je provedena na uměle patinovaném prostěradle, po vypnutí na rám znovu patinována zadní strana, okraje jsou podlepeny umělým lepem pruhy bílého plátna. Obě malby jsou nápodobou Zrzavého prací z Bretaně z 30. let (např. obraz Domek na Ile de Sein. 1934, značeno vlevo dole Jan Zrzavý, 25x34cm, který je majetkem Východočeské galerie v Pardubicích).

K obrazům s námětem „Přístavu s bárkami“, tempera na plátně, rozměr 40x50 cm, signován vlevo dole „J. Zrzavý 36“ (veden pod skladovou položkou č. 198, obraz vydal dne 20.5.2004 JUDr. Ivo Koudelka) a s námětem „bárky“, rozměr 49x40 cm, signován vlevo dole „Zrzavý 35“ (veden pod skladovou položkou č. 365, obraz vydal dne 26.5.2004 JUDr. Ivo Koudelka), že jsou malbou shodné, malba leží na uměle patinovaném plátně a napodobují Zrzavého tvorbu obrazu Záliv, Bárky, tempera, překližka, 27x35 cm, značeno vlevo nahoře Zrzavý J. 36 z majetku Národní galerie Praha.

K obrazům s náměty „lodí v přístavu“, tempera na plátně, rozměr 50,5x60,5 cm, signován vpravo dole „Zrzavý 34“ (veden pod skladovou položkou č. 200, obraz vydal dne 20.5.2004 JUDr. Ivo Koudelka), rozměr 42x59,5 cm, signován vlevo nahoře „Zrzavý 34“ (veden pod skladovou položkou č. 203, obraz vydal dne 24.5.2004 Radim Plecítý), rozměr 43x59 cm, signován vpravo dole „Zrzavý 34“ (veden pod skladovou položkou č. 267, obraz zajištěn při domovní prohlídce dne 24.5.2004 v Moravských Budějovicích, Tyršova 940), že malba má obdobnou technologickou výstavbu na krejčovském plátně, akrylátovém šepsu, signatura je málo zdařilá. Všechny tři obrazy jsou nápodobou Zrzavého děl s názvy Lodě v Camaretu z majetku Národní galerie Praha.

K obrazu s námětem „kamenného mola“, rozměr 45x65 cm tempera na plátně, signován vlevo dole „Zrzavý 35“ (veden pod skladovou položkou č. 366, obraz vydal dne 26.5.2004 JUDr. Ivo Koudelka), že je nápodobou Zrzavého děl z majetku Národní galerie Praha (Digue na Ile de Sein, tempera na překližce, 74x101 cm, vpravo dole Zrzavý 35, nebo Pobřežní cesta, tempera na překližce, 24x77 cm, vpravo nahoře Zrzavý 35).

K obrazu s námětem „vesnice s domky“, tempera na plátně, rozměr 60x90 cm, signován vlevo dole „Jan Zrzavý 40“ (veden pod skladovou položkou č. 367, obraz vydal dne 26.5.2004 JUDr. Ivo Koudelka), že malba leží na jemném plátně (prostěradle) uměle patinovaném šedou a okrovou barvou. Okraje plátna jsou podlepeny umělým lepem hrubým krejčovským plátnem, aby se obraz dal lépe vypnout. Rukopis je zcela odlišný od Zrzavého prací, signatura je špatnou nápodobou autorova značení. Obraz je variací na Zrzavého díla s motivy české krajiny z 30. let.

K obrazu s námětem „lodí v přístavu“, tempera na lepence, rozměr 40x50 cm, signován vpravo dole „Zrzavý 48“ (veden pod skladovou položkou č. 367, obraz zajištěn při domovní prohlídce dne 24.5.2004 v Moravských Budějovicích, Tyršova 940), že lepenka je uměle patinovaná hnědou barvou, patina leží i na ploše malby. Obraz je velmi špatnou imitací

Zrzavého díla Bretaňský přístav, tempera, plátno na lepence, 33,5x45,5 cm, vlevo dole Jan Zrzavý 48, který je majetkem Národní galerie Praha,

K obrazu s námětem „pobřeží s majákem“, tempera na plátně, rozměr 40x60 cm, signován vlevo dole „Zrzavý 34“ (veden pod skladovou položkou č. 268, obraz byl zajištěn při domovní prohlídce dne 24.5.2004 v Moravských Budějovicích, Tyršova 940), že plátno je jemně na čele patinované, patinovaná je i malba, která leží na akrylátovém šepsu. Malba je variací na Zrzavého motivy z Ile de Sein (obraz Pole na Ile de Sein, 1934, olej, tempera na překližce, 37,5x61 cm, je majetkem Národní galerie Praha, Motiv z Bretaně, 1935, olej, překližka, 31,5x40 cm, je majetkem Galerie moderního umění v Roudnici nad Labem).

K obrazu s námětem „lodí“, tempera na plátně, rozměr 39x49 cm, signován vpravo dole „Zrzavý 36“ (veden pod skladovou položkou č. 269, obraz byl zajištěn při domovní prohlídce dne 24.5.2004 v Moravských Budějovicích, Tyršova 940), že má malbu shodnou jako obrazy vedené od čísla 198, 365, která leží na jemném plátně patinovaném hnědou barvou. Obrazy pod čísla 269, 198 a 365 imitují Zrzavého tvorbu s názvem Záliv, Bárky, tempera, překližka, 27x35 cm, vlevo nahoře Zrzavý J. 36 z majetku Národní galerie Praha..

K obrazům s náměty „domů v přístavu“, tempera na plátně, rozměr 40x60 cm, signován vpravo dole „Zrzavý 31“ (veden pod skladovou položkou č. 270) a tempera na plátně, rozměr 40x50 cm, signován „Zrzavý 31“ (veden pod skladovou položkou č. 271, oba obrazy byly zajištěny při domovní prohlídce dne 24.5.2004 v Moravských Budějovicích, Tyršova 940), že jsou malovány na jemném plátně (prostěradle) uměle patinovaném. Jejich povrch je rovněž uměle zapatinován pro docílení dojmu starých zašlých obrazů. Signatury jsou poměrně zdařilou nápodobou autorova značení. Rukopis je však značně odlišný od malířova. Obrazy jsou variací na Zrzavého pohled na Ile de Sein.

K obrazu s námětem „lodky v zátoce“, tempera na lepence, rozměr 45x55cm, signován vpravo dole „Jan Zrzavý 1930“ (veden pod skladovou položkou č. 275, obraz zajištěn při domovní prohlídce dne 24.5.2004 v Moravských Budějovicích, Tyršova 940), že lepenka je uměle patinována včetně plochy malby. Motiv je stranově obrácenou nápodobou Zrzavého práce z roku 1926 s názvem Camaret 1926, olej, plátno, 50x61 cm, z majetku Národní galerie Praha.

K obrazu s námětem „cesty a domů“, tempera na lepence, rozměr 40x50 cm, signován vpravo dole „Zrzavý 36“ (veden pod skladovou položkou č. 280, obraz zajištěn při domovní prohlídce dne 24.5.2004 v Moravských Budějovicích, Tyršova 940). že je opět nápodobou Zrzavého prací z Bretaně z třicátých let.

K obrazu s námětem „Krucemburk“, tempera na plátně, rozměr 40x60 cm, signován „Jan Zrzavý 1939“ (veden pod skladovou položkou č. 201, obraz vydal dne 24.5.2004 obžalovaný Antonín Břinek), že malba na jemném plátně byla původně vypnuta ve spodním rámu. Plátno je uměle patinováno šedou barvou, po napnutí zadní strana barvou okrovou. Obraz je nápodobou děl Jana Zrzavého Krucemburk, 1939, olej na překližce, 41,5x63 cm, Krucemburk, 1959, tempera na lepence, 60x80 z majetku Národní galerie Praha.

K obrazu s námětem „Bretaňský přístav“, tempera na plátně, rozměr 39,5 x50 cm, signován vlevo dole „Zrzavý 35“ (veden pod skladovou položkou č. 202, obraz vydal dne 24.5.2004 obžalovaný Antonín Břinek), že malba leží na asi 1 mm silné starší lepence, která je

dodatečně upravená hnědou barvou. Motiv je stranově obrácenou nápodobou Zrzavého kresby z roku 1934, inkoust, papír, 48,7x62,9 cm z majetku Národní galerie Praha.

Všech 19 posuzovaných obrazů je z technologického a restaurátorského hlediska hodnoceno jako záměrně vytvořené padělky ze současné doby, maximálně před deseti lety. Z části znaleckého posudku Národní galerie v Praze, pokud jde o signatury a charakter rukopisu, vyplývá ve vztahu ke všem zmíněným obrazům, že autor se vědomě snažil napodobit rukopis malíře Jana Zrzavého. Na základě stylové analýzy (způsob práce se štětcem) a porovnání signatury s potvrzenými díly Jana Zrzavého je ovšem autorství vyloučeno. Stáří malby určené na základě laboratorního průzkumu použitých barev neodpovídá době, ve které působil Jan Zrzavý. Ani u jednoho ze zkoumaných obrazů se nejedná o autorské dílo Jana Zrzavého. Cena falz se rovná ceně materiálu, t.j. asi 1.000,- Kč za jedno dílo. Ze závěrečné části znaleckého posudku Národní galerie Praha pak bylo prokázáno, jaké jsou zhruba ceny autentických prací Jana Zrzavého, kdy se jedná o částky v rozmezí 300.000,- Kč až 1.000.000,- Kč.

Tento znalecký posudek Národní galerie Praha pak koresponduje se závěry znaleckého posudku Policie České republiky, Kriminalistického ústavu Praha z oboru chemie, odvětví kriminalistická chemická a fyzikálně-chemická expertíza, z oboru strojírenství, odvětví kriminalistická defektoskopie a metalografie, z oboru kriminalistiky, odvětví kriminalistická fotografická expertíza, z oboru písmoznalectví (č.l. 3342-3375, včetně fotodokumentace č.l. 3378-3475). Ze závěrů tohoto posudku pak vyplývají skutečnosti, které sloužily i k závěrům znaleckého posudku Národní galerie, tedy zda se na obrazech nachází podmalby a přemalby, analýzy použitých pigmentů, šepsů, určení olejových pojiv. Dále pak byla provedena komparace pigmentů ze zajištěných obrazů se vzorky pigmentů na předložených štětcích s malířskými barvami a vzorky pigmentů z obrazů zajištěných při domovní prohlídce u obžalovaného Libora P.XXXX a původně spoluobžalovaného Jana T.XXXX mladšího.

Ze své trestné činnosti je obžalovaný dále usvědčován i odposlechy a záznamy telekomunikačního provozu a to v celém rozsahu zaznamenaných hovorů. Takto došlo v rámci jiné trestní věci (pod názvem Florián) k odposlechu i telefonního čísla 568 421 338 uživatele Jana T.XXXX staršího a stejně tak i jeho mobilního čísla 602 296 222, kdy takto jsou zaznamenávány hovory od prosince 2003. V rámci těchto hovorů je hovořeno o tvorbě Zrzavého (hnědý, hnědásek) dále je z komunikace zjevné, že již v prosinci 2003 se původně obžalovaný T.XXXX starší baví o padětku obrazu Valtera, kde v komunikaci zaznívají i věty typu „pro příště musíme být opatrnější“ a tento původně spoluobžalovaný uvádí, že to (obraz Valtra) koupil ve starožitnictví v Táboře (č.l. 1301) což odpovídá jím následně uplatněné obhajobě. V rámci komunikace se svědkyní S.XXXX pak věty typu „Toho Janečka ti vrátím, to je hrozný“. „Nechci jít sedět“. K další tvorbě nelze přehlédnout komunikaci se svědkem Ch.XXXX, kdy tento 28.12.2003 sděluje, že má něco rozdělaného, večer to bude hotový. Tyto skutečnosti mají vypovídací hodnotu zejména k trestné činnosti, která již není předmětem této trestní věci, fakticky k osobě původně spoluobžalovaného T.XXXX staršího ovšem i k jednání jeho syna Jana T.XXXX mladšího a jsou tak důležité pro ustálení skutkového děje.

Následně došlo k povolení odposlechů i v této trestní věci a to od 11.2.2004 v případě Jana T.XXXX mladšího (přepisy č.l. 1363-1502) a Jana T.XXXX staršího (přepisy č.l. 1503-1767) a od 11.3.2004 u Libora P.XXXX (přepisy č.l. 1797-1823) a od 19.5.2004 i u Antonína B.XXXX (přepisy č.l. 1993-1997).

S ohledem na charakter této trestné činnosti, kdy se jedná o úmyslnou trestnou činnost, k jejímuž stíhání zavazuje vyhlášená mezinárodní smlouva, kdy v trestní věci, kde byl výše

popsaný odposlech telefonů původně spoluobžalovaného T.XXXX staršího povolen se jednalo o zvlášť závažný úmyslný trestný čin, jsou vůči obžalovanému ve smyslu § 88 odst. 4 věta třetí trestního řádu použitelné všechny odposlechy.

Ze záznamů telefonních hovorů Jana T.XXXX mladšího vyplývá, že tento v rámci komunikace se svým otcem opakovaně sděluje, že jede pro obrazy, kdy jistým způsobem popisuje, že se jedná o obrazy Zrzavého a dále uvádí, že zajistí, napíše papíry. Takto např. dne 12.1.2004 mu jeho otec sděluje, že bude muset ještě „napsat ty papíry, bez toho to nemohou brát“. V rámci tohoto hovoru se Jan T.XXXX mladší ptá, kolik jich chybí s tím, že se musí tak 4 nachystat. Z hovoru přitom vyplývá, že tento den Jan T.XXXXX mladší jeden z obrazů dováží. Popis, kolik obrazů nemá doklad o prodeji („tento, z toho minulého a ty dva“) umožňuje konstatování, že by se mělo jednat o obrazy, které musely být nakoupeny před tímto datem, kdy ovšem na smlouvách sepsaných Mgr. S.XXXX nejsou údaje, které by těmto datům s ohledem na tyto postupné dodávky odpovídaly. Z rozhovoru ze dne 23.1.2004 vyplývá, že T.XXXX mladší se ptá, zda si svědek H.XXXX vzal obrázek, kdy otec mu sděluje, že ještě ne, neboť ho musí doplatit. Opět je zřejmé, že již v této době Jan T.XXXX mladší věděl, že jeho otec obrazy dále distribuuje a nelze tedy brát za věrohodné jeho údaje ohledně důvodu předávání obrazů svému otci. Z další komunikace však vyplývá, že Jan T.XXXX mladší svému otci sděluje, jaké obrazy přiveze, kdy z jeho údajů lze dovodit, že prezentuje svému otci opravdu onu legendu další osoby a to mladší (žijící u rodičů), která obrazy předává. Stejně tak sděluje, že nenapsali papíry, protože on (ten druhý) chvátal. Z rozhovoru ze dne 10.2.2004 pak vyplývá, že svědek H.XXXX si už 9.2.2004 obraz vzal. Dne 13.2.2004 pak sděluje otci, že to má napsaný, kdy tento údaj může korespondovat se smlouvami ze dne 12.2.2004. Je evidentní, že Jan T.XXXX starší již v této době sděluje, že finanční prostředky má postupně, nemá tedy na všechny obrazy, shání, požaduje po synovi, aby také něco sehnal on. Opakovaně uvádí, že musí sehnat, ale nikdo už peníze nemá. Dne 14.2.2004 pak T.XXXX starší synovi sděluje, že to musel udělat s B.XXXX, aby měli garáže a tak je od něj koupil. Dne 14.2.2004 Jan T.XXXX mladší sděluje svému otci, že posudky budou někdy v květnu. Toto mu měl někdo napsat. V době komunikace s otcem již proběhl telefonát s Antonínem B.XXXXX, který mu sděloval, že si jeden vzal od táty, kterému za to dal garáže, peníze a nějaké obrazy. T.XXXX mladší pak B.XXXX dále sděluje, že v úterý to doveze s tím, že od tatky dostane posudky.

V uvedeném období od 12.1.2004 do 13.2.2004 není zaznamenán žádný hovor mezi Janem T.XXXX mladším a obžalovaným P.XXXXX, kdy takto zaznamenaná první komunikace hovoří o tom, že by byly dva bílý a jeden modrej, kdy T.XXXX mladší sděluje, že by za ně tedy dovezl 45 (lze tedy dovodit, že za tři obrazy Zrzavého by zaplatil částku 45.000,- Kč tedy v průměru 15.000,- Kč za obraz). Přitom v navazujícím rozhovoru s otcem hovoří o tom, že s ohledem na peníze může být dodán pouze jeden. V dalším hovoru s P.XXXX dne 16.2.2004 zmiňuje, že leží s chřipkou a tedy nemůže přijet, ale mohl by tam poslat kamaráda Martina, aby to nebyl někdo cizí. V rámci tohoto hovoru zaznívá ze strany Jana T.XXXX mladšího, že „oni by chtěli mít ... apod.“ Tedy lze dovodit, že P.XXXX opravdu prezentoval nějakou legendu ohledně osob, kterým jsou obrazy určeny. Z tohoto konkrétního hovoru (č.l. 1373) pak je zřejmé, že P.XXXX musí znát i svědka Martina Č.XXXX. Z hovoru ze dne 1.3.2004 mezi otcem a synem T.XXXXX vyplývá, že T.XXXX starší žádá syna, aby se zeptal, kolik by stál ten zbytek včetně Čapka a Šímy, aby bylo jisté, kolik se má sehnat peněz. Z hovoru ze dne 3.3.2004 mezi T.XXXX mladším a B.XXXX je zjevné, že T.XXXX mladší požaduje nějakou částku, kdy B.XXXX nabízí 10, aby mohl něco dalšího dovézt. Dne 8.3.2004 sděluje T.XXXX mladší svému otci, že jsou tam ještě tři ty malý, dva ty modrý a pak tři ty velký, za který chce „200“ za každé, když to jsou nádherný věci, to nejlepší co má. Záleží na tom, jestli to bude s přilbama nebo bez, buď „1,5 jinak 650“. Dne 9.3.2004 pak

v rámci téže komunikace vyplývá, že otec má zájem o jeden velký s tím, že má „200“. Dne 13.3.2004 otec synovi sděluje, že potřebuje, aby tam byl v pondělí, kdy dovezou peníze, podepsat. Tento údaj může souviset s půjčkou od svědka MUDr. J.XXXX, která je datována dnem 15. března 2004 tedy pondělím, kdy k tomuto datu pak se T.XXXX starší v rozhovoru zmiňuje, že má přijít ten doktor a musí podepsat ty peníze. Dne 13.3.2004 pak sděluje otec synovi, že Toman, který si vzal ty tři obrazy, mu je vrací, že jsou vyloženě padělky a chce zpátky peníze. V rámci tohoto hovoru T.XXXX starší dále zvažuje, jestli dále odebírat obrazy, kdyby se mělo prokázat, že nejsou pravé. Z hovoru je zjevné, že svědkovi Ing. T.XXXX takto dali 3 obrazy, každý za 600.000,- Kč. V rámci těchto hovorů pak T.XXXX mladší svého otce ubezpečuje, že obrazy jsou pravé, že na ně viděl znalecké posudky od Šustačova na starší, a od Růžičky na novější. V rámci těchto hovorů dojednávají odběr ještě jednoho velkého, kdy dne 17.3.2004 a 18.3.2004 komunikuje Jan T.XXXX mladší s Liborem P.XXXX s tím, že se jedná o obrazy (ten velký). V této době pak T.XXXX starší po synovi požaduje obrazy Čapka. Jan T.XXXX mladší nabízí, že údajně ta osoba, od které obrazy má při poskytnutí zálohy by Šímu a Čapka zapůjčil na ukázkou. V následujících hovorech T.XXXX mladší ujišťuje svého otce, že koupil Čapka, ale chce ho nejprve ukázat prof. Dvořákovi. Dne 21.3.2004 pak T.XXXX mladší sděluje svému otci, že obraz ukázal Dvořákovi, (ovšem asi ne Čapka, kterého mu chce ukázat až večer a to u Prašné brány v Praze), kdy popisoval jeho reakci jako nadšenou. Dne 22.3.2004 pak ve vztahu k Čapkovi říkal, že i tento obraz je v pořádku. Téhož dne pak otcí sděloval, že potřebuje Čapka tomu, od koho ho dostal vrátit, s legendou, že se na tento obraz má přijít podívat někdo „od tý báby“, kdy výměnou je ochoten nabídnout Zrzavé. Když chtěl otec na místo toho Šímu, tak uváděl, že právě Šíma a Čapek tam musí být, protože kdyby tam nebyl, tak by (ta bába) věděla, že se s tím něco děje. Z dalších hovorů vyplývá, že ve sbírce by měly být kromě Zrzavých a jednoho Čapka i dva Šímové. Dne 26.3.2004 pak Jan T.XXXX starší u jednoho obrazu projevuje pochybnosti, které mu T.XXXX mladší vyvrací možným technickým popisem vzniku problému. K obrazu Čapka se pak váže komunikace mezi obžalovaným P.XXXX a T.XXXX mladším dne 26.3.2004, kdy opět T.XXXX mladší uvádí, že „oni chtějí přednostně udělat Čapka“. V rámci komunikace dne 29.3.2004 pak malíři sděluje, že obraz potřebuje nutně mít do středy, kdy P.XXXX uvádí, že to šlo, ale prasklo mu přitom plátno a bude to muset namalovat na jiné. V téže době si pak objednává Jan T.XXXX mladší vozidlo BMW za 1.200.000,- Kč. V rámci komunikace s matkou dne 31.3.2004 obžalovaný T.XXXX mladší uvádí, že otec mu už dal celkem 4 miliony, když každý týden mu dává 200-300 tisíc, kdy zároveň zmiňuje, že si musel sám půjčit 2 miliony. Matce pak prezentuje další legendu o tom, že další dluhy, které má vznikly, protože on sám již vykoupil sbírku obrazů, tuto postupně prodává otcí a z jeho peněz hradí onu půjčku, kterou si na vykoupení sbírky vzal. Obrazy ze sbírky pak jsou právě u těch lidí, kteří mu půjčili. Z hovoru dne 1.4.2004 pak vyplývá, že tento den si má přijet svědek JUDr. K.XXXXX. V dalším telefonátu z téhož dne se pak otec baví se synem o dokladech k obrazům, kdy T.XXXX mladší uvádí, že část jich má, ale pokud by některý nenašel, že by to po změření zítra napsal znovu(!) Dne 10.4.2004 pak sděluje matka Janu T.XXXX mladšímu, že jí otec, tedy manžel, měl říci, že po nich jde oprávněně kriminálka. Přitom ještě 27.4.2004, 28.4.2004 tento původně spoluobžalovaný dojednává s Liborem P.XXXX dodávku dalších obrazů Zrzavého. Obžalovaný P.XXXX pak 1.5.2004 sděluje, že má celkem 5 malých kousků i s tím hnědým. Z hovoru ze dne 12.5.2004 mezi Janem T.XXXXX mladším a svědkem prof. D.XXXXX vyplývá, že tento měl pro tohoto obžalovaného psát úvod (encyklopedie), kdy se domluvili, že tento přepíše a předá 25.5.2004. Dne 14.5.2004 pak T.XXXX mladší požaduje po obžalovaném P.XXXX další obraz na kartonu a to do neděle. Dne 18.5.2004 pak probíhá po výzvě otce hovor mezi Janem T.XXXX mladším a svědkem JUDr. K.XXXXX, ze kterého vyplývá, že T.XXXX mladší pouze neurčitě potvrzuje historku o původu obrazů, když tomuto hovoru předchází

komunikace jeho otce se svědkem K.XXXX, kdy tento sděluje, že nějaká významná osoba měla zakoupit dva obrazy, které zanesla do Národní galerie a podle předběžných zpráv nemají být pravé. Tento údaj pak navazuje na ranní telefonát, kdy sděloval, že tento den se objevily i další 3 obrazy u svědkyně Mgr. O.XXXX s obdobnou historkou.

Z těchto záznamů je zcela evidentní komunikace mezi Janem T.XXXX mladším a obžalovaným Liborem P.XXXXX, fakticky objednávání obrazů, jejich cena i jistá forma legendy o důvodech tvorby (pro další objednatele). Z těchto důkazů lze i blíže časově upřesnit údaje jednotlivých svědků o kontaktu zejména s T.XXXXX starším, případně obrazy Zrzavého. I z těchto záznamů vyplývá, že již k datu přelomu března a dubna 2004 muselo existovat více obrazů než bylo zajištěno s ohledem na nabídku JUDr. K.XXXXX a fakticky rozprodané obrazy.

Z těchto důkazů lze usuzovat i na vědomost (případně nevědomost) původně spoluobžalovaného T.XXXXX staršího o celé historii nabytí obrazů, kdy je možné dovodit, že o reálném původu obrazů a fakticky tak o skutečnosti, že se jedná o falza, nevěděl. Tato skutečnost je pak zcela zásadní pro skutkové a následně i právní hodnocení.

Na základě shora provedeného dokazování, kdy soud hodnotil jednotlivé důkazy nejen jednotlivě, ale zejména ve vzájemné souvislosti, dospěl k závěru, že je jednoznačně prokázán skutkový děj tak, jak je uveden ve výroku tohoto rozsudku. Tedy, že poté co neuspěl u svědka V.XXXXX, v přesně nezjištěné době léta 2003 (nejpozději srpen 2003) se původně spoluobžalovaný Jan T.XXXXX mladší obrátil na obžalovaného Libora P.XXXXX s tím, že po něm požadoval za úplatu namalování obrazu odpovídajícího tvorbě Jana Zrzavého a to včetně signatury tohoto umělce s tím, že tento obraz je určen pro někoho dalšího, kdy nelze vyloučit (a ve skutkových pochybnostech soud musí z této, pro obžalovaného nejpriznivější varianty vycházet), že v rámci této legendy hovořil i o tom, že tato další osoba (osoby) je srozuměna s tím, že se nejedná o pravý obraz. K této tvorbě pak Liboru P.XXXXX poskytl i materiální pomoc a to nejen prostředky k malbě, ale zejména technické podmínky, kdy jej zavezl do galerie, kde mohl shlédnout originály obrazů Zrzavého, dále pak fotografie obrazů a další podklady. Na základě této žádosti pak obžalovaný Libor P.XXXXX namaloval větší množství takovýchto obrazů, kdy je nutné hovořit minimálně o 31 kusech a to s různou tematikou, vždy na základě dalších opakovaných požadavků Jana T.XXXXX mladšího, který rámcově uváděl, o jaké dílo se má jednat (velikost, námět apod.). V rozsahu trestné činnosti, k počtu obrazů, které měl Libor P.XXXXX namalovat je nutno vycházet nejen z děl zajištěných v přípravném řízení, výpovědí svědků, ale i navazujících smluv. Zde je třeba uvést, že smlouva vedená pod č. 5 a datovaná dne 18.3.2004 se týká obrazu Josefa Čapka. Obsahově jsou pak zcela shodné smlouvy č. 6 a 20 ze dne 25.3.2004. Při porovnání obsahu smluv s motivy zajištěných obrazů signovaných Zrzavý nebo Zerkavý a dat jejich údajného vzniku lze učinit závěr, že přinejmenším k obrazům vedeným pod skladovými čísly 197, 199, 200, 366, 367, 312, 271, 275, 280, 203, 201 a 202 nelze přiřadit žádnou ze smluv a je tak zřejmé, že obžalovaný Libor P.XXXXX namaloval a předal Janu T.XXXXX mladšímu nejméně 31 obrazů. Za tyto obrazy pak inkasoval od Jana T.XXXXX mladšího finanční částky v rozmezí tisíců až desetitisíců, v průměru cca 15.000,- Kč za obraz. Takto získal minimálně částku dle svého doznání přesahující 300.000,- Kč. Jan T.XXXXX mladší pak všechny namalované obrazy od původně spoluobžalovaného převzal a následně je oproti vyšší finanční částce, než za jakou obrazy nabyt, předal (prodal) svému otci a dva svědkovi B.XXXXX a takto získal minimálně částku 3.180.000,- Kč, kdy zde soud vycházel v rozsahu způsobené škody z údajů ve smlouvách či jednotlivých výpovědích (tedy v minimálním rozsahu).

Obžalovaný Libor P.XXXXX doznal své faktické jednání, které ovšem nepovažoval za trestné za situace, kdy byl přesvědčen, dle údajů původně spoluobžalovaného Jana T.XXXX mladšího, že ten, kdo obrazy obdrží, bude informován o tom, že se nejedná o obrazy pravé. V rozsahu této obhajoby musí soud hodnotit i údajné důvody tohoto postupu, důvodů tvorby těchto děl, kdy se má jednat jednak o snahu pochlubit se takovýmto dílem a jednak o snahu chránit vlastní reálné obrazy vystavením jejich kopií např. před odcizením. Pokud by totiž nastala takováto situace, bylo by nutné očekávat, že Libor P.XXXX by měl tvořit věrné kopie a nikoli v podstatě volné variace na příslušné téma a takto to musel i vnímat. Stejně tak je tato varianta výrazně nevěrohodná s ohledem na množství takto vytvořených děl. Tato obhajoba ve vztahu k subjektivní stránce trestného činu však nemůže obstát zejména s ohledem na skutečnost, že fakticky vytvořil a to za úplatu jakousi nápodobu díla existujícího malíře, kdy tuto i jeho jménem signoval, bez toho, že by toto dílo upozorňovalo na skutečnost, že není pravé. Tedy vytvořil rozmnoženinu (kopii, variaci) díla bez příslušného souhlasu (ať již z jakéhokoli důvodu) a za toto inkasoval finanční odměnu.

Vzhledem k užití právní kvalifikaci je nutné (i s ohledem na vyloučení trestní věci obžalovaného P.XXXXX z trestní věci ostatních spoluobžalovaných k samostatnému rozhodnutí) se zabývat i otázkou viny a trestní odpovědnosti původně spoluobžalovaného Jana T.XXXXX mladšího. S ohledem na závěry Vrchního soudu je pro rozsah skutku vůči obžalovanému P.XXXXX toto fakticky zásadní (k možnosti účastenství na jeho následném podvodném jednání). Obžalovaný Jan T.XXXX mladší přitom svou trestnou činnost ve vztahu k obžalovanému P.XXXX doznal v plném rozsahu. Pro skutkové závěry je jednou rozhodujících skutečností vyhodnocení vzájemných znalostí o okolnostech nabytí obrazů mezi Janem T.XXXXX mladším a jeho otcem Janem T.XXXXX starším. V případě prvotního úmyslu obžalovaného T.XXXXX mladšího, případně jeho prvotní dohody se svým otcem, měl soud k dispozici dvě hlavní verze (byť nelze vyloučit i jejich možnou, zejména časovou kombinaci apod.). Původní verzi Jana T.XXXXX mladšího hovořící o jednání na popud otce a druhou, pozměněnou, o tom, že se z jeho strany jednalo o recesi, trest pro otce, který o původu obrazů, a tedy skutečnosti, že se jedná o padělky, nevěděl. Existují skutečnosti, které svědčí pro věrohodnost jeho prvotních údajů, kdy takto má soud na mysli zejména skutečnost, že přes oběma prezentovanou historku o nemocné, umírající příbuzné z justičních kruhů, kdy tato má zajistit údajnou neprodejnost části sbírky, od samého počátku je ze strany původně spoluobžalovaného Jana T.XXXXX staršího činěno vše proto, aby byli zajištěni kupci na tyto díla a to již v době dodání prvních (srpen 2003). Tedy jednoznačná snaha nikoli shromáždit sbírku, ale rovnou ji minimálně zčásti dále prodat. V logickém rozporu jsou i údaje o nutnosti odebrat celou sbírku a přitom T.XXXXX starší údajně část vrátí, protože se mu nelíbí (č.l. 2323). Zde nelze přehlédnout, že tento původně spoluobžalovaný v této době takto distribuuje i další padělky obrazů dalších autorů, kdy ve vztahu k jeho osobě lze prokázat, že si je vědom toho, že se jedná o padělky (minimálně dílo malíře Valtera, Janečka, Kodeta). Mimo těchto výše popsaných důkazů pak existují i drobné logické nesrovnalosti, které tyto závěry potvrzují. Soud zde nemůže přehlédnout, že Janem T.XXXXX mladším jsou takto získávána v podstatě plátna, tedy obrazy bez napnutí na napínací rám, bez rámu. Tyto údajně má jako část sbírky předávat svému otci. Tyto údaje dle názoru soudu vykazují zjevnou nelogičnost. Nelze důvodně předpokládat, že by se v případě oné sbírky jednalo pouze o plátna. Toto by bylo možno očekávat, pokud by se jednalo o pozůstalost apod. po příslušném umělci ovšem v případě děl, která jsou nějakým způsobem získána, ve většině případů by bylo nutno očekávat, že tyto jsou umístěna, pověšena v nějakém prostoru a nikoliv, že by zůstala pouze založena v deskách. Zde soud poukazuje i na údaje z odposlechů o nějaké návštěvě, která by u údajného dodavatele mohla zjistit

nepřítomnost obrazů. V případě sbírky obrazů by se tedy logicky jednalo o obrazy v rámech minimálně v části případů a nikoli o nějaké nahlížení do trezoru. Ne příliš věrohodná je pak i ta část legendy o nutnosti prodávat obrazy výrazně pod cenou (onen neznámý je mohl nabídnout v podstatě komukoli, kdo by akceptoval stejnou podmínku nerozprodávat přes aukce) a původně spoluobžalovaný Jan T.XXXXXX starší tuto nízkou cenovou hladinu musel vnímat. Na druhou stranu však rozhodně nebylo možné přehlédnout faktický obsah hovorů mezi obžalovaným T.XXXXXX mladším a jeho otcem, tedy objektivní důkazy. Z těchto je zjevné, že ze strany T.XXXXXX mladšího je opakovaně prezentována ona legenda o vlastnictví sbírky obrazů další osobou, kdy nikde není prokázáno, že by tyto údaje bral jeho otec pouze jako smyšlenku pro další osoby, ale tento s touto stále operuje v rámci komunikace se synem. Naopak a tuto skutečnost soud považuje za zcela zásadní, ve smyslu této legendy se i chová. Tedy usilovně, i s nutností se zadlužit, si do poslední chvíle půjčuje peníze tak, aby byl schopen hradit požadavky syna na částky za obrazy. V případě, že by věděl, že se jedná o padělky, neměl žádný důvod k takovému obstarávání peněz a vystavování se riziku spojenému s půjčkami. Přitom v dané době Jan T.XXXXXX mladší naopak utrácel stotisícové částky s milenkou a nereagoval na žádosti otce na sehnání peněz. Na základě tohoto hodnocení důkazů dospěl soud k závěru, že Jan T.XXXXXX starší (a v návaznosti na to ani Antonín B.XXXXXX) nevěděl o původu obrazů Zrzavého, tedy, skutečnosti že se jedná o falza, si nebyl vědom. Tyto závěry vedly soud k rozhodnutí o vině původně spoluobžalovaného Jana T.XXXXXX mladšího v tom rozsahu, že nechal namalovat obrazy odpovídající tvorbě Jana Zrzavého obžalovaného P.XXXXXX s tím, že tyto byly určeny pro jeho otce bez toho, že by tento věděl o faktickém původu těchto obrazů a tedy znal tu skutečnost, že se jedná o padělky. Při tomto skutkovém závěru, tedy soud akceptoval pozměněnou obhajobu původně spoluobžalovaného Jana T.XXXXXX mladšího, kdy takto dospěl k názoru, že tento byl schopen manipulovat i se svým otcem, který jinak s padělky obrazů obchodoval. Za této situace nelze vyloučit a je vysoce pravděpodobné, že takto mohl manipulovat i s obžalovaným Liborem P.XXXXXX, v rozsahu jemu prezentované legendy, kdy pro tyto závěry svědčí i závěry znaleckého posudku z oboru zdravotnictví, zejména odvětví klinická psychologie, který byl nově na tohoto obžalovaného zpracován. Z něj totiž vyplývá, že obžalovaný byl díky své zvýšené sugestibilitě více manipulovatelný a zároveň se nezabýval při svých úvahách o vlastním jednání širšími konsekvencemi.

K těmto skutkovým závěrům je nutno zmínit, že v prvním odsuzujícím rozhodnutí byl obžalovaný Jan T.XXXXXX mladší uznán vinným pro skutek, že v přesně nezjištěné době od měsíce července až srpna 2003 do poloviny měsíce května 2004 obžalovaný Libor P.XXXXXX na základě předchozí žádosti obžalovaného Jana T.XXXXXX mladšího ve svém bytě XXXXX, podle fotografií obrazů malíře Jana Zrzavého, jež mu opatřil obžalovaný Jan T.XXXXXX mladší, postupně na plátna, která si vyrobil takovým způsobem, aby odpovídala době tvorby malíře Jana Zrzavého nebo na lepenku, namaloval obrazy s motivy obrazů Jana Zrzavého z období let zejména 1931-1942, které opatřil signaturou Zrzavý nebo Zerkavý s uvedením roku vzniku obrazů z ruky malíře Jana Zrzavého a takto namaloval 19 ve výroku rozsudku přesně identifikovaných obrazů a dalších nejméně 12 blíže nezjištěných obrazů s obdobnými motivy opatřenými signaturami tak, jak vyplývá z obsahu smluv z období od 25.8.2003 do 25.3.2004 dle nichž osoba vystupující pod jménem Jiří Novotný, rodné číslo 770115/3460 prodala Janu T.XXXXXX, r.č. XXXXXX, originály obrazů malíře Jana Zrzavého, přičemž všechny namalované obrazy předal obžalovanému Janu T.XXXXXX mladšímu, který mu za ně zaplatil částky od 5.000,- Kč do 15.000,- Kč dle velikosti obrazu, čímž tak porušil příslušná ustanovení zákona č. 121/2000 Sb., (o právu autorském o právech souvisejících s právem autorským a o změně některých zákonů) a získal pro svou potřebu částku nejméně 300.000,- Kč. Tedy pouze pro návod podle § 10 odst. 1 písm. b) k § 152 odst. 1, odst. 2 písm. b)

trestního zákona, a to přesto, že soud vnímal, že toto jednání představuje pouhou přípravnou fází vlastního jednání, kterým byl prodej těchto padělků. Soud I. stupně však byl přesvědčen v souladu s nálezy Ústavního soudu ČR, že se takovýmto jednáním (podvodem ze strany obžalovaného) z procesních důvodů podrobně popsanych v původním rozhodnutí zabývat nemůže a proto v části, kde bylo toto jednání obžalovanému kladeno za vinu jej zprostil. Trestná činnost, která byla takto obžalovanému kladena za vinu však vycházela ze skutkového stavu, který počítal s původní domluvou tohoto obžalovaného s otcem na zajištění padělků o jejich další distribuci a tedy se způsobením škody třetím subjektům. V rámci nyní provedeného dokazování však soud ustálil skutkový stav v tom směru, že poškozeným měl být primárně otec obžalovaného, který nevěděl, že odebírá a hradí padělky. Za tohoto stavu při popisu skutku od jeho přípravné fáze po dokonání (prodej padělků otcí) se obsahem skutku, o kterém bylo rozhodnuto, stal i onen prodej, tedy předání obrazů obžalovaným v tomto smyslu poškozenému Janu T.XXXXXX staršímu.

Oproti podané obžalobě tak soud opětovně, jako již v prvním odsuzujícím rozhodnutí pozměnil v souladu s provedenými důkazy ve výroku rozsudku skutkovou větu v části týkající se zejména přesného popisu jednotlivých obrazů tak, aby byla v souladu zejména s věcnými a listinnými důkazy. Takto přesněji specifikoval zejména signatury na jednotlivých obrazech, kdy několik obrazů bylo v obžalobě chybně označeno signaturou Zrzavý, když správná signatura je Zerzavý, případně v dataci (1935 a nikoli 1934 u obrazu ad I/1.7) či označení námětu (Krucemburk a nikoli Krucenburk) či rodné číslo údajného prodejce obrazů.

B/ Právní hodnocení

Trestné jednání obžalovaného spočívalo v tom, že po dobu asi deseti měsíců maloval obrazy s motivy obrazů malíře Jana Zrzavého, které signoval jako Zrzavý nebo Zerzavý s uvedením roku vzniku obrazů, kdy takto namaloval nejméně 31 obrazů, které pak oproti finanční odměně předal původně spoluobžalovanému Janu T.XXXXXX mladšímu a to za situace, že k podobné tvorbě (rozmnoženin, kopií či variací) neměl příslušný souhlas dle autorského práva. Takto jednal vědomě, kdy vytvořil dílo zaměnitelné s originálem maleb Jana Zrzavého včetně příslušné fiktivní signatury, kdy si i s ohledem na svou zálibu musel být vědom příslušné právní ochrany a hodnoty originálních děl a takto získal pro svou potřebu částku nejméně 300.000,- Kč.

Tímto jednáním porušil zájem společnosti na ochraně autorských práv, k jejichž ochraně se náš stát zavázal mezinárodními smlouvami, který je objektem trestného činu porušování autorského práva, práv souvisejících s právem autorským a práv k databázi, tedy zájmem chráněným příslušným ustanovením trestního zákona.

Podle zákona č. 121/2000 Sb. o právu autorském, o právech souvisejících s právem autorským a o změně některých zákonů (autorský zákon) je chráněno autorské dílo a to i dílo výtvarné jako je malířské. Autorské právo pak zahrnuje výlučná práva osobnostní a majetková autora k danému dílu. V případě majetkových práv se pak jedná zejména o právo na rozmnožování (§ 13) a rozšiřování díla (§ 14), kdy bez souhlasu oprávněné osoby (licence) nelze vyrábět ani jinak nakládat se zhotovenými i nepřímými rozmnoženinami díla. Obecně je pak vnímán zákaz takto postupovat za účelem hospodářského či finančního prospěchu. Obžalovaný P.XXXXXX tak zhotovením napodobenin malířského díla postupoval v rozporu s ustanovením § 30 odst. 2 citovaného zákona, které vymezuje co neoprávněným použitím, kdy výslovně uvádí, že do práva autorského nezasahuje ten, kdo pro svou osobní potřebu zhotoví, záznam, rozmnoženinu nebo napodobeninu díla.

Ze znaleckého posudku Národní galerie Praha pak byla prokázána i životopisná data Jana Zrzavého, který se narodil v roce 1890 a zemřel v roce 1977, kdy tato souvisí s délkou ochrany, kdy je zjevné, že tato práva jsou dosud chráněna dle § 27 odst. 1, 7 autorského zákona (od roku 1978 následujících 70 let).

Vedle naplnění znaků objektu a objektivní stránky (jednání, následek, příčinná souvislost) se soud zabýval také dalšími obligatorními formálními znaky trestného činu porušování autorského práva, práv souvisejících s právem autorským a práv k databázi podle § 152 trestního zákona, a to zejména znakem subjektu a subjektivní stránky.

Nezbytným znakem subjektu, tedy pachatele trestného činu je věk (§ 11 trestního zákona) a přičetnost (§ 12 trestního zákona). Z provedeného dokazování bylo zjištěno, že obžalovaný byl v době spáchání trestného činu zletilý, čímž naplnil, podmínku věku podle § 11 trestního zákona. Ustanovení § 12 trestního zákona potom vyžaduje, aby pachatel v době spáchání trestného činu byl schopen rozpoznat jeho nebezpečnost pro společnost a svoje jednání ovládat. K posouzení otázky přičetnosti obžalovaného byly v přípravném řízení zpracovány znalecké posudky z oboru zdravotnictví, odvětví psychiatrie (č.l. 3064-3071) a specializace klinická psychologie (č.l. 3076-3087) a znalci byli v hlavním líčení osobně slyšeni.

Ze závěrů znaleckého posudku z odvětví psychiatrie bylo prokázáno, že v době spáchání trestného činu netrpěl obžalovaný P.XXXXX duševní chorobou ani poruchou. Jeho rozpoznávací a ovládací schopnosti byly plně zachovány. Jedná se o osobnost integrovanou, s polymorfně psychopatickou strukturou, s neurotickými projevy a sklonem k depresivním rozladám, s intelektem při dolní hranici normy. Z psychiatrického hlediska není pobyt obžalovaného na svobodě nebezpečný, nebyla u něho zjištěna závislost na alkoholu či psychotropních látkách, proto nebyly shledány podmínky pro uložení žádného druhu ochranného léčení. V hlavním líčení dne 30.10.2007 znalec MUDr. Tržický na svých závěrech setrval, kdy dále uvedl, že údaj obžalovaného, že do něj vstoupil duch Jana Zrzavého, odpovídá hysterickým stavům jeho osobnosti.

Znalkyně z odvětví psychiatrie se specializací klinická psychologie PhDr. Lejsková hodnotila obžalovaného jako psychopatickou osobnost s dominujícím rysem schizoidním, rysy pithiatickými, egocentrismem a rysy impulzivitu. Intelekt je ve středu normy. Sociální a etické postoje nejsou dostatečně rozvinuty a vštípeny a používány jsou zcela účelově. Je přítomna nízká odolnost v zátěži a rychlý skluz nálady do dysforie, jestliže jsou mu kladeny překážky. Z hlediska intelektových předpokladů je schopen realitu správně chápat a posuzovat. V hlavním líčení dne 30.10.2007 znalkyně na svých závěrech také setrvala, kdy dále se vyjádřila zejména k otázce možné resocializace obžalovaného, kdy uvedla, že možnost resocializace je velmi dobrá, kdy ovšem přísný trest by byl kontraproduktivní. Opětovně pak potvrdila, že obžalovaný zcela záměrně a účelově měnil svoje údaje, když ví, co se hodí říci, což snižuje zejména jeho specifickou věrohodnost.

V rámci řízení po zrušení rozsudku soudu prvního stupně obhájkyň obžalovaného předložila přípis psaný obžalovaným, ze kterého bylo možné vnímat zhoršení jeho zdravotního stavu. Soud proto vyžádal od obou znalců doplněk jejich znaleckých posudků s ohledem na aktuální stav obžalovaného a oba znalce v hlavním líčení dne 8.9.2009 vyslechl. Oba znalci potvrdili své původní závěry, kdy ovšem uvedli, že obžalovaný není v současné době schopen účasti u jednání soudu, kdy ovšem důvod tohoto stavu je účelové jednání obžalovaného, který je stresován probíhajícím řízením, zejména v tom směru, že neví, co jej čeká. Tento stres vyvolal poruchu, kterou nyní trpí. Ovšem ono omezení je svým způsobem

vázáno pouze na probíhající trestní řízení, v běžném životě je schopen se chovat přiměřeně. Vzhledem k jisté obsahové nejasnosti ve vztahu k možnosti absolvovat trestní řízení, kterou se soudu ani v rámci hlavního líčení nepodařilo odstranit, přibral soud nové znalce a to z oboru zdravotnictví, odvětví psychiatrie MUDr. Zuzanu Švehlákovou a z oboru zdravotnictví, odvětví psychiatrie a specializace klinická psychologie PhDr. Blanku Špiškovou a tyto i v hlavním líčení dne 26.5.2010 vyslechl.

Ze závěrů znaleckého posudku z odvětví psychiatrie bylo prokázáno, že obžalovaný netrpí duševní poruchou, ale trpí smíšenou poruchou osobnosti s rysy pithiatickými a schizotypními. Vzhledem k nepřítomnosti duševní choroby mohl tedy rozpoznat nebezpečnost svého jednání pro společnost a stejně tak své jednání ovládat. Jeho osobností rysy, sociální naivita, pocity výjimečnosti, zvýšená sugestibilita a manipulativnost vedly k tomu, že neřešil praktické věci, ale soustředil se na „na odbornou stránku“ problému. Vzhledem k postupnému zhoršování psychického stavu není v současné době plně schopen chápat smysl trestního řízení (v hlavním líčení znalkyně vysvětlila, že toto neznamená úplně, tedy vůbec, ale pouze částečně, tedy s jistým omezením vyplývajícím z jeho poruchy osobnosti). Obžalovaný agravuje své potíže, a to nejjednodušším způsobem, kdy předstírá mentální retardaci. V současné době se jedná o post psychotickou psychopatizaci osobnosti, kdy došlo k prohloubení organického postižení centrální nervové soustavy. Znalkyně z odvětví klinické psychologie pak uvedla, že se jedná o nerovnoměrně strukturovanou osobnost, jejíž celkový zdravotní stav se zhoršuje, ovšem i přes toto chování a postoje obžalovaného značně ovlivňuje agravace (zveličování příznaků choroby) a regresivní chování, jehož motivací je mimo jiné obava z možného trestu. Tato znalkyně pak i popsala otázku motivace jednání obžalovaného, kdy obžalovaný se soustředil na uměleckou stránku, která ho zcela zahltila a o možném zneužití svého díla vůbec neuvažoval. I tyto závěry pak vyloučily možné úvahy o případné právní kvalifikaci jednání obžalovaného i jako účastenství na trestném činu podvodu Jana T.XXXXX mladšího. Skutečnost, že netrpí duševní poruchou v pravém smyslu slova, ale pouze poruchou osobnosti, včetně závěrů o do jisté míry účelovém jednání, kdy nebyla vyloučena schopnost účastnit se hlavního líčení, kdy tato je pouze jistou měrou v důsledku poruchy osobnosti omezená, vyloučila možnost jiného procesního postupu (přerušení řízení a podobně).

Výše citované nové znalecké posudky považuje soud za úplný a řádný důkaz, na jejichž základě je možno spolehlivě uzavřít otázku přičetnosti obžalovaného. Tímto důkazem bylo jednoznačně prokázáno, že ovládací i rozpoznávací schopnosti obžalovaného v době spáchání trestného činu byly v plném rozsahu zachovány. Soud proto konstatoval, že nenastaly podmínky pro posouzení obžalovaného jako např. nepřičetného pachatele ve smyslu ustanovení § 12 trestního zákona či § 201a trestního zákona a nenastaly ani podmínky pro závěr o stavu tzv. zmenšené přičetnosti, který si pachatel nepřivodil, a to ani z nedbalosti vlivem návykové látky, jak má na mysli ustanovení § 32 trestního zákona. Na základě této části dokazování dospěl soud k závěru, že obžalovaný byl v době spáchání trestného činu se zřetelem k svému věku i duševnímu stavu plně trestně odpovědný, neboť naplnil podmínky věku i přičetnosti, jež jsou znaky subjektu (pachatele) trestného činu.

Obžalovaný byl v době trestné činnosti schopen rozpoznat společenskou nebezpečnost svého jednání. S ohledem na jeho intelektové schopnosti bylo obžalovanému nepochybně známo, že se dopouští jednání společensky nebezpečného, když jeho rozumové schopnosti jsou v pásmu průměru, a jedná se o skutečnosti obecně známé. Tuto skutečnost potvrzují i jím prezentované údaje v rámci jeho obhajoby, že modifikoval podpis Zrzavého oproti originální signatuře a stejně tak, že z části používal odlišný způsob tvorby obrazu. Fakticky

tak nepřímou doznával, že si byl vědom toho, že nesmí vytvářet „věrné“ napodobeniny originálů.

Dalším formálním znakem trestného činu je pak jeho subjektivní stránka, která zahrnuje znaky, týkající se psychiky pachatele. Obligatorním znakem této subjektivní stránky je zavinění. Naplnění znaku zavinění je nezbytné z hlediska trestní odpovědnosti, která je v trestním právu konstruována jako odpovědnost subjektivní, tedy za zaviněné jednání. Zavinění je pak z pohledu právní teorie považováno za vnitřní psychický vztah pachatele k podstatným složkám trestného činu, zejména k jeho objektivní stránce, tedy jednání, následku a příčinné souvislosti mezi nimi, a k objektu. Zavinění v sobě obecně zahrnuje složku intelektuální, tedy vědění pachatele, vnímání pachatele, a dále složku volní, která zahrnuje chtění nebo srozumění, tedy rozhodnutí pachatele jednat určitým způsobem. Trestný čin, jímž byl obžalovaný uznán vinným, je pak konstruován jako trestný čin úmyslný. To znamená, že z hlediska znaků subjektivní stránky musí být splněny podmínky buď přímého úmyslu, jak vyžaduje § 4 písm. a) trestního zákona, nebo podmínky úmyslu nepřímého, jak vyžaduje § 4 písm. b) trestního zákona. Soud kvalifikoval zavinění obžalovaného s ohledem na výše uvedené, jako přímý úmysl ve smyslu ustanovení § 4 písm. a) trestního zákona, neboť bylo prokázáno, že obžalovaný vědomě vytvořil dílo zaměnitelné s originálem maleb Jana Zrzavého včetně příslušné fiktivní signatury, kdy si i s ohledem na své povolání musel být vědom příslušné právní ochrany a hodnoty originálních děl.

Vedle zavinění, jakožto obligatorního znaku subjektivní stránky trestného činu se soud zabýval i motivem, který je znakem fakultativním. Motiv, v psychologickém pojetí označovaný jako pohnutka, je v rovině trestněprávní chápán jako určitý podnět, který vedl pachatele ke spáchání trestného činu. V tomto konkrétním případě motivem jednání obžalovaného Prášila, jak vyplývá zejména ze závěrů znaleckého posudku se specializací klinická psychologie, byla jednak touha po uznání vyplývající ze struktury osobnosti, jednak snaha získat finanční prospěch.

Vedle znaků uvedených v zákoně, tedy formálních znaků trestného činu, jež jsou rozebrány výše, se soud zabýval také tím, zda byly splněny podmínky znaku materiálního. Materiální znak trestného činu, neboli nebezpečnost činu pro společnost je nezbytným pojmovým znakem trestného činu, což je také vyjádřeno v ustanovení § 3 odst. 1 trestního zákona. Ve smyslu ustanovení § 3 odst. 2 trestního zákona čin, jehož stupeň nebezpečnosti pro společnost je nepatrný, není trestným činem, i když jinak vykazuje znaky trestného činu. Z dikce citovaného zákonného ustanovení je zřejmé, že stupeň společenské nebezpečnosti musí být "vyšší než nepatrný", přičemž kritéria stupně nebezpečnosti jsou vyjádřena v ustanovení § 3 odst. 4 trestního zákona. Stupeň společenské nebezpečnosti je pak určován zejména významem chráněného zájmu, který byl činem dotčen, způsobem provedení činu a jeho následky, okolnostmi, za kterých byl čin spáchán, mírou pachatelova zavinění a jeho pohnutkou. V daném případě byl zvyšován ve smyslu tohoto zákonného ustanovení zejména rozsahem trestné činnosti a způsobem páchaní trestné činnosti a soud jej hodnotil jako velmi vysoký zejména s ohledem na značnou sofistikovanost trestné činnosti.

Vzhledem k tomu, že jeho jednání bylo kvalifikováno i podle kvalifikované skutkové podstaty trestného činu porušování autorského práva, práv souvisejících s právem autorským a práv k databázi, se soud proto pochopitelně zabýval i tím, zda byly naplněny podmínky ustanovení § 88 odst. 1 trestního zákona. Podle tohoto zákonného ustanovení lze k okolnosti, která podmiňuje použití vyšší trestní sazby, přihlídnout jen tehdy, jestliže pro svoji závažnost podstatně zvyšuje stupeň nebezpečnosti činu pro společnost. Z pohledu jednotlivých kritérií stupně společenské nebezpečnosti považuje soud tuto podmínku za naplněnou a to jak charakterem jednání obžalovaného, tak způsobeným následkem i dlouhodobostí jeho jednání. Pro úplnost soud zde poukazuje na skutečnost, že zákonným znakem kvalifikované podstaty

je značný rozsah, který dle ustálené judikatury jím může být právě opakovanost jeho jednání a jeho dlouhodobost. V tomto případě však je nutno takto vnímat i případnou hodnotu originálů díla Jana Zrzavého, kdy právě prodejní cena těchto falz je určujícím znakem (nikoli tedy jejich faktická hodnota, která je minimální). Tyto částky by rámcově představovaly případnou finanční újmu autorovi (nebyl by prodán originál, ale kopie). Souhrnná hodnota padělků by se pak v minimální výši dle závěrů znaleckého posudku Národní galerie pohybovala kolem 10.000.000,- Kč.

Obžalovaný P.XXXXX tak svým jednáním, tedy tím, že namaloval nejméně 31 obrazů s motivy obrazů malíře Jana Zrzavého, které signoval jako Zrzavý nebo Zerzavý, které za úplatu předal obžalovanému Janu T.XXXXX mladšímu naplnil všechny formální a materiální znaky skutkové podstaty trestného činu porušování autorského práva, práv souvisejících s právem autorským a práv k databázi podle § 152 odst. 1, odst. 2 písm. b) trestního zákona.

Vzhledem ke změně hmotně právních předpisů od doby spáchání trestné činnosti, kdy zejména od 1.1.2010 je platný a účinný trestní zákoník (zákon č. 40/2009 Sb.) soud zvažoval, zda jeho jednání posoudit dle právní úpravy v době spáchání či nynější. Současná právní úprava pro obžalovaného není příznivější a proto soud postupoval dle § 2 trestního zákoníku v rámci právní kvalifikace i následně trestu dle příslušných ustanovení trestního zákona, tedy normy platné v době spáchání trestné činnosti.

C/ Trest

Při úvaze o druhu a výši trestu hodnotil soud ve smyslu ustanovení § 23 odst. 1 trestního zákona a § 31 odst. 1 trestního zákona s přihlédnutím k účelu trestu kromě stupně společenské nebezpečnosti i osobu obžalovaného a možnosti jeho nápravy.

V případě obžalovaného Libora P.XXXXX vzal v úvahu skutečnost, že tento obžalovaný je ženatý, otec dvou zletilých dcer, má základní vzdělání, v současné době (od 2.11.2005) je v invalidním důchodu (důchod cca. 8.000,- Kč viz č.l. 4138), když do této doby byl osobou samostatně výdělečně činnou s předmětem činnosti výtvarná činnost a následně od 6.4.2005 veden v evidenci Úřadu práce (č.l. 553-554, 4139). Obžalovaný P.XXXX nebyl dosud soudně trestán (č.l. 4144). Z místa bydliště, ze zprávy Magistrátu města Liberec, bylo prokázáno, že nebyl projednáván v přestupkové komisi (č.l. 3960).

Soud u obžalovaného hodnotil jako okolnost přitěžující ve smyslu ustanovení § 34 písm. j) trestního zákona tu skutečnost, že trestný čin páchal po delší dobu. Jako polehčující okolnost dle § 33 písm. g) trestního zákona soud hodnotil vedení řádného života před spácháním trestné činnosti. Jeho doznání, které je částečné, když chybí doznání k subjektivní stránce trestného činu, pak soud jako polehčující okolnost vnímat nemohl.

Obžalovanému byl ukládán trest za trestný čin porušování autorského práva, práv souvisejících s právem autorským a práv k databázi podle § 152 odst. 1, odst. 2 písm. b) trestního zákona, když podle citovaného zákonného ustanovení lze pachateli uložit trest odnětí svobody v trvání 6 měsíců až 5 let nebo peněžitý trest nebo trest propadnutí věci či jiné majetkové hodnoty.

S ohledem na všechny výše popsané skutečnosti, pak uložil obžalovanému trest odnětí svobody v trvání 2 roků, tedy v jedné třetině zákonné trestní sazby trest pro trestný čin porušování autorského práva, práv souvisejících s právem autorským a práv k databázi podle

§ 152 odst. 1, odst. 2 písm. b) trestního zákona, což odpovídá jak zjištěnému konkrétnímu stupni společenské nebezpečnosti, který je hodnocen u tohoto obžalovaného přibližně v jedné třetině stupně typového, tak i osobě obžalovaného, zejména možnostem jeho resocializace, tedy možnosti výchovného působení na něj a stejně tak přihlédl i k časovému odstupu od spáchání trestné činnosti, kdy zhodnotil ve prospěch obžalovaného i samotnou délku trestního řízení.

Výkon tohoto trestu pak byl obžalovanému odložen na středně dlouhou zkušební dobu. Zde soud důsledně zvažoval otázku výkonu tohoto trestu, kdy nakonec s ohledem na dosavadní řádný život obžalovaného, kdy se jedná o osobu dosud soudně netrestanou, dospěl k závěru, že přímý výkon trestu by byl s ohledem na jeho osobu, věk, zdravotní stav, a stejně tak dlouhodobé vedení řádného života od spáchání trestné činnosti, trestem nepřiměřeně přísným a proto rozhodl o podmíněném odkladu. S ohledem na časový odstup od spáchané trestné činnosti a současný zdravotní stav obžalovaného pak stanovil nově pouze středně dlouhou zkušební dobu, kterou lze mít za dostatečnou pro posouzení nápravy obžalovaného.

Vzhledem k zajištění věcí doličných u tohoto pachatele rozhodl soud i o propadnutí těch věcí, které byly užity k trestné činnosti (barvy, podklady) či byly k trestné činnosti určeny (plátna apod.) tak jak je uvedeno ve výroku rozsudku.

Tato kombinace trestů, tak jak byly uloženy, dle názoru soudu splňuje ve své komplexnosti podmínky účelu trestu, tedy jak generální, tak individuální prevence, kdy je nutno ji považovat ještě za zejména výchovnou a nikoli ryze represivní, když by bylo možné uložit i trest přísnější, např. v kombinaci s trestem peněžitým, když trestnou činnost páchal mj. v úmyslu získat finanční prostředky, ale soud dospěl k závěru, že ještě lze uložit tyto tresty s výrazně výchovným cílem.

P o u č e n í :

Proti tomuto rozsudku je možné podat odvolání do 8 dnů ode dne doručení jeho písemného vyhotovení k Vrchnímu soudu v Olomouci prostřednictvím Krajského soudu v Brně.

Rozsudek může odvoláním napadnout státní zástupce pro nesprávnost kteréhokoliv výroku, obžalovaný pro nesprávnost výroku, který se ho dotýká, zúčastněná osoba pro nesprávnost výroku o zabránění věci a poškozený, který uplatnil nárok na náhradu škody, pro nesprávnost výroku o náhradě škody.

Osoba oprávněná napadat rozsudek pro nesprávnost některého výroku, může jej napadat také proto, že takový výrok učiněn nebyl, jakož i pro porušení ustanovení o řízení předcházejícím rozsudku, jestliže toto porušení mohlo způsobit, že výrok je nesprávný nebo, že chybí.

Odvolání musí být v zákonné lhůtě případně v další lhůtě určené předsedou senátu odůvodněno tak, aby bylo patrné, v kterých výrocích je rozsudek napadán a jaké vady jsou rozsudku nebo řízení, které mu předcházelo vytýkány. Státní zástupce je povinen uvést zda odvolání podává byť i z části ve prospěch či neprospěch obžalovaného.

Odvolacím soudem bude odmítnuto odvolání, které nesplňuje náležitosti obsahu odvolání.

Krajský soud v Brně
dne 22. června 2010

Za správnost vyhotovení:
Iva Oherová

Mgr. Aleš Novotný, v.r.
předseda senátu